

ΘΑΛΑΣΣΑ: ΤΟ ΕΞΟΧΟ ΔΩΡΟ ΤΟΥ ΘΕΟΥ!

Η θάλασσα, τό αιώνιο αυτό σύμβολο τῆς ἀπεραντώσνης καί τῆς πληθωρικότητας, ἀποτυπώνει τό συγκλονιστικότερο βίωμα τῆς ἱστορικῆς πορείας τῶν Ἑλλήνων. Κρύβει μέσα της τήν ἐξερευνητική περιέργεια τῶν ἀρχαίων καί τίς ἔνδοξες ναυμαχίες τῶν βυζαντινῶν μας προγόνων. Ἀναδεικνύει τίς λαμπρές σελίδες τῆς παλιγγενεσίας μας στήν ἐπανάσταση τοῦ '21, ὅπου στά γαλανά νερά της κρίθηκε ἡ ὕπαρξη τοῦ νεοελληνικοῦ μας κράτους.

Ὁ σύνδεσμος τῶν Ἑλλήνων μέ τή θάλασσα τοῦς ἀνέδειξε τολμηρούς θαλασσοπόρους καί πρωτοπόρους στήν παγκόσμια ναυτιλία ἀπό παλαιά ὡς σήμερα. Σήμερα ἀναλογιζόμαστε ὅλους ἐκείνους πού ἔχασαν τή ζωή τους στά φουρτουνιασμένα νερά της, εἴτε σέ καιρό πολέμου εἴτε σέ καιρό εἰρήνης, καί εὐχόμαστε γιά τήν ἀνάπαυση τῶν ψυχῶν τους. Φέρνουμε στό νοῦ μας καί ὅσους συνανθρώπους μας, ἀδέλφια μας καί παιδιά μας, εἴτε ἀγωνίζονται στήν καθημερινή βιοπάλη ὡς ναυτικοί τοῦ Ἐμπορικοῦ μας Ναυτικοῦ ἢ ψαράδες, εἴτε ὑπερασπίζονται τά θαλάσσια σύνορά μας ὑπηρετώντας στό Πολεμικό μας Ναυτικό, εἴτε φροντίζουν γιά τήν ὁμαλή διεξαγωγή τῆς ναυσιπλοΐας ὡς στελέχη τοῦ Λιμενικοῦ Σώματος. Προσευχόμαστε μέ τήν καρδιά μας ἡ Ὑπέροχος Στρατηγός καί ὁ Ἅγιος τῶν θαλασσῶν Νικόλαος ὁ Θαυματουργός νά τοῦς προστατεύουν καί νά τοῦς ἐνδυναμώνουν στά καθήκοντά τους.

Ἡ θάλασσα εἶναι γιά τόν καθένα μας ἓνα ἔξοχο δῶρο τοῦ Θεοῦ καί σὺνάμα μιά εὐκαιρία νά ἀποδείξουμε ἂν εἴμαστε ἄξιοι διαχειριστές ὅσων Ἐκεῖνος πλοῦσια καί ἀρχοντικά μᾶς χαρίζει. Ζητᾶ ἀπό μᾶς, καταρχήν, τό σεβασμό μας. Ζητᾶ νά μὴν τή θεωροῦμε ἰδιοκτησία μας, ἀλλά δάνειο ἀπό τά παιδιά μας. Νά τή διατηροῦμε καθαρή μαζί μέ τίς πανέμορφες παραλίες, χωρίς νά ρυπαίνουμε, ἀλλά νά εὐαισθητοποιοῦμε καί ὅσους ἀσυνείδητα τό πράττουν. Νά σεβόμαστε τή δύναμή της χωρίς νά ὑπερεκτιμοῦμε τίς δικές μας δυνατότητες, καταβάλλοντας κάθε προσπάθεια ὥστε νά ἀποφεύγονται πνιγμοί καί ναυαγία ἀπό δικά μας λάθη.

Ἡ θάλασσα χρειάζεται, μ' ἄλλα λόγια, τήν ἀγάπη μας, ὅπως καί κάθε δημιουργήμα τοῦ Θεοῦ. Χρειάζεται νά τιμοῦμε τό ρόλο μας ὡς διαχειριστῶν καί ὄχι καταχραστῶν τῆς κτίσεως. Εἶθε, μέ τίς πρεσβείες τῆς Κυρίας Θεοτόκου καί τοῦ Ἁγίου Νικολάου, ὁ Θεός νά εὐλογεῖ τά ἔργα τῶν ναυτιλλομένων ἀδελφῶν μας καί τή ζωή ὅλων μας ἄς τήν περικλείει στήν ἀπεραντή θάλασσα τῆς ἀγάπης Του.

† Ο ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ ΙΓΝΑΤΙΟΣ

ΑΦΙΕΡΩΜΑ:
«Αὕτη ἡ θάλασσα
ἡ μεγάλη καί εὐρύχωρος...»

«Θρησκευτικός φανατισμός»
Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Ἰγνατίου

ΝΕΑ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑ:
«Ἀρχιεπισκόπου Χριστοδούλου
Ἀρθρογραφία Β'»

Ὁ φιλόλαος Ἀγιοθαλασσίτης

ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΥ ΧΑΡΙΛΑΟΥ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ, ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΟΥ Ι.Ν. ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΒΟΛΟΥ

«Στὴν πλώρη κάθεται ὁ Χριστός,
στὴ μέση ἡ Παναγία
καὶ πίσω στὸ τιμόνι του
κάθεται ὁ Ἅγ. Νικόλαος»

Ετσι εἰκονογραφεῖται σὲ ἓνα νησιώτικο τραγούδι ὁ Ἅγιος Νικόλαος: Ὁδηγός τῶν ναυτιλλομένων, οἰακοστροφός τῶν πλοίων, προστάτης τῶν θαλασσινῶν καὶ τῶν ξενιτεμένων. Ὁ Ἀγιοθαλασσίτης τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς Διασπορᾶς, ὁ συμπαραστάτης τῶν θλιμμένων, ἡ ἀγκυρα τῶν θαλασσοδαρμένων, ἡ ἐλπίδα τῶν ναυαγῶν καὶ ὅσων ζητοῦν προστασία ἀπὸ τὴς τρικυμίας τῆς ζωῆς. Ὁλόκληρη ἡ ζωὴ του ἦταν ζωὴ θυσιαστικῆς προσφορᾶς.

Γεννήθηκε γύρω στὰ 250 μ.Χ. στὰ Πάταρα τῆς Λυκίας ἀπὸ εὐσεβεῖς γεννήτορες, τὸν Εὐσέβιο καὶ τὴν Μόνα, ἔζησε στὰ μαρτυρικά καὶ ματωμένα χρόνια τῶν φοβερῶν διωγμῶν τῶν τυράννων Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ (240-334 περίπου). Ἀπὸ βρέφος ἔδειχνε σημεῖα τῆς ἁγίας ζωῆς του, ἀπὸ μικρὸ παιδί ἄρχισε νὰ ἀγαπᾷ τὸ Εὐαγγέλιο καὶ νὰ ζεῖ σὰ μοναχός.

Ἐπῆρξε ἡ προσωποποίηση τῆς εὐσπλαχνίας, ἡ ἐνσάρκωση τῆς φιλαλληλίας, τῆς ἀπλοχεριᾶς καὶ τῆς ἀγάπης. Ἡ ζωὴ του ἀπλή, πηγαία, γλυκιά, προσηνής, γεμάτη πίστη καὶ πραότητα. Παρ' ὅλη τὴ νεότητά του, ὁ λαὸς βλέποντας τὴς ἀρετῆς του ζητοῦσε νὰ γίνει ἱερέας. Ἡ θαυματουργὸς πίστη στὸν Χριστό, ὁ πλοῦτος τῶν ἀρετῶν του, οἱ ἀγῶνες ἐναντίον τῶν αἱρέσεων, ἡ πλουσιότητα κοινωνικῆ του δράση καὶ τὸ πλῆθος τῶν θαυμάτων, καταξίωσαν τὸν Ἅγιο νὰ τιμᾶται ἐν ζωῇ μὲ ἰδιαίτερη εὐλάβεια, ὡς ἀναιμάκτος μάρτυρας, ἐνάρετος ἀσκητῆς, κήρυκας τῆς ἀληθείας, κανόνας πίστεως καὶ εἰκόνα πραότητος.

Ὁ Ἅγιος Νικόλαος δὲν ἦταν ναυτικός, ὅμως ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ τὸν κατέστησε προστάτη τῶν ναυτικῶν, ὅταν, ταξιδεύοντας πρὸς τοὺς Ἁγίους Τόπους, ἀπὸ τὰ μικρασιατικὰ παράλια γιὰ τὴν σημερινὴ Χαίφα τοῦ Ἰσραὴλ, τοὺς ἔσωσε ἀπὸ βέβαιο πνιγμό. Καὶ ὅπως ἀναφέρεται στὸ «Συναξάρι», ὁ Ἅγιος ἀνέστησε τὸ ναυτόπουλο πού ἔπεσε ἀπὸ τὸ ἄλμπουρο, ὅταν ἀνέβηκε γιὰ νὰ κουμαντάρει τὰ ξάρτια. Ἡ σωτηρία τοῦ πλοίου ἐκείνου ὑπῆρξε τὸ ἀρχικὸ λατρευτικὸ πρότυπο πού συνδέθηκε μὲ θαύματα πού ἔχουν σχέση μὲ τοὺς θαλασσινοὺς καὶ τὰ ναυτικὰ ἔργα. Ὁ Ἅγιος ἔσωσε ἀπὸ τὴν πείνα τὴν πόλη τῶν Μύρων, ἐμφανιζόμενος θαυματουργικά στὸν κυβερνήτη ἑνὸς πλοίου πού μετέφερε σιτάρι, ἀναγκάζοντάς τον νὰ φέρει τὸ σιτάρι στοὺς κατοίκους τῆς πεινασμένης πόλης. Θαυματουργικά ἐμφανίστηκε σὲ πλοῖο πού κινδύνευε στὴν τρικυμία καὶ τὸ ὀδήγησε σὲ ἀσφαλὲς λιμάνι κρατώντας ὁ ἴδιος τὸ τιμόνι! Ἀμέτρητες ὑπῆρξαν οἱ θαυματουργικὲς ἐνέργειες τοῦ Ἁγίου γιὰ τὴν σωτηρία τῶν ναυαγισμένων θαλασσινῶν, τὸν λυτρωμὸν караβιῶν ἀπ' τὴς φουρτοῦνες, τὴν ὀλόσωμη παρουσία του στὴς τρικυμίες πάνω στὸ πλοῖο, ὅταν οἱ ναῦτες καὶ οἱ καπεταναῖοι, μὴ ἐλπίζοντας νὰ σωθοῦν προστρέχουν στὸν Ἅγιο πού βοηθᾷ σὲ κάθε δυσκολία. Ἀκόμα καὶ σήμερὰ ὁ Ἅγιος ἐπεμβαίνει θαυματουργικά καὶ στὴς θάλασσες, λυτρώνει ἀπ' τὴς τρικυμίες ὄσους τὸν ἐπικαλοῦνται μὲ πίστη. «Λατρεύεται» πρωτίστως ἀπὸ τοὺς θαλασσινοὺς, ἀλλὰ τοῦ ἔχουν ἰδιαίτερο σεβασμὸ καὶ οἱ στεριανοί, ἐφόσον ἔρχεται βοηθός σὲ στεριᾶς καὶ θάλασσες: «Μέγας ἀντιλήπτωρ τοῖς ἐν τῇ γῆ καὶ τοῖς πλέουσι», πού ἀντιστοιχεῖ μὲ τὸ νεοελληνικὸ: «τοῦ Ἁγίου Νικολάου πού εἶν' τῆς γῆς καὶ τοῦ πελάου».

Ἡ τιμὴ τοῦ προσώπου του ἐξαπλώθηκε στὸ ναυτικὸ θέμα τῶν Κιβυρωιωτῶν, πού ὑπαγόταν καὶ ἡ Λυκία, γιὰ νὰ ἐπεκταθεῖ σ' ὀλόκληρο τὸ Βυζαντινὸ Ναυτικὸ καὶ ἀπὸ κεῖ σ' ὀλόκληρη τὴν Αὐτοκρατορία. Ὁ Ἅγιος Νικόλαος καθιερώθηκε τὸ 1901, ἐπίσημα, ὡς προστάτης τοῦ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ καὶ τοῦ Λιμενικοῦ Σώματος. Τιμᾶται καὶ ἐορτάζεται στὴς 6 Δεκεμβρίου. Δὲν ὑπάρχει πλεούμενο, μικρὸ ἢ μεγάλο, πού νὰ μὴν ὑπάρχει μία εἰκόνα τοῦ θαλασσοἄρχη Ἁγίου, στὴν πῶ τιμητικὴ θέση, στὴ γέφυρα, στὸ θάλαμο τοῦ Κυβερνήτη τοῦ πλοίου, ἀλλὰ καὶ στὴς καμπίνες τῶν ναυτικῶν, φυλακτὸ ἀπὸ τοὺς δικούς τους. Παρεκκλήσια πού φέρονται ἐπὶ πλοίων εἶναι ἀφιερωμένα στὸν Ἅγιο Νικόλαο, ὅπως καὶ ἐκεῖνο στὸ ἱστορικὸ Θ/Κ Ἀβέρωφ. Ἐπίσης, πολλὰ πλεούμενα παίρνουν τὸ ὄνομά του καὶ ὡς προστάτης τῶν ναυτικῶν ἀναφέρεται καὶ σὲ πολλὰ νησιώτικα τραγούδια. Ἀγιοθαλασσίτη ὀνόμασαν τὸν Ἅγιο Νικόλαο στὴν Πάρο καὶ στὸ ἀκρωτήρι τῆς Σαντορίνης.

Πολλὰ προσωνύμια του προσφέρουν στὰ διάφορα ἐκκλησιάκια καὶ τὴς θαυματουργῆς εἰκόνας του: τὸν Ἅγιο Νικόλαο τὸν «Ὁβροδέκτη καὶ τῆς Καδένας» στὴ Μύκονο, τὸν «Στρεϊδά» στὴ Μονὴ Σταυρονικήτα τοῦ Ἁγίου

Ὁρους, τὸν «Χωστό» στὸ σταθμὸ Πελοποννήσου στὴν Ἀθήνα, «τὸ Μακαιρωμένο σὲ τρεῖς μερῆς» στὸ Ἡμεροβίγλι τῆς Σαντορίνης, τὸν «Περαστό» στὴ Ζάκυνθο, γιὰτὶ ἀπὸ ἐκεῖ πέρασαν τὰ λείψανα τοῦ Ἁγίου κατὰ τὴν ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων ἀπὸ τὰ Μύρα Λυκίας στὸ Μπάρι τῆς Ἰταλίας τὸν Μάιο τοῦ 1087. Ἡ ἡμέρα τιμῆς τοῦ Ἁγίου Νικολάου εἶναι ἐπίσημη ἀργία σὲ ὅλα τὰ ἐλληνικὰ πλοῖα, λιμένες, ὑπηρεσίες λιμένων καὶ ναυτιλιακῆς ἐταιρείες. Ἐπίσημη, ἐπίσης,

ἀργία εἶναι γιὰ τὸ Πολεμικὸ Ναυτικὸ, τὸ Ὑπουργεῖο Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας καὶ τὸ Λιμενικὸ Σῶμα. Εἶναι ὁ πολιούχος Ἅγιος παραθαλάσσιων πόλεων, ὅπως τῆς Ἀλεξανδρουπόλεως, τοῦ Βόλου, τοῦ Γαλαξειδίου, τῆς Σητείας, τῆς Σάμου, τῆς Σύρου καὶ πολλῶν ἄλλων. Στὴ Δύση ὁ Ἅγιος Νικόλαος, ἐκτός ἀπὸ τοὺς ναυτικούς, εἶναι προστάτης τῶν παιδιῶν, τῶν ἀπασχολούμενων στὰ ἠλεκτρονικὰ Μ.Μ.Ε., τῶν ἐνεχυροδανειστῶν, τῶν φαρμακοποιῶν, τῶν μεταμελημένων κλεπτῶν, τῶν βαρελοποιῶν, τῶν ἐμπόρων καὶ τῶν ἀδίκως κατηγορηθέντων.

«...Ὁ Ἅγιός μας ἦταν φιλόφρων καὶ φιλόπρωτος, ὑπερασπιστὴς τῆς ἀλήθειας καὶ τοῦ δικαίου. Ὁ Ἅγιος Νικόλαος στὴν ἐποχὴ του ὑπῆρξε προστάτης τῶν πενομένων καὶ τῶν πονεμένων συνανθρώπων του... Ἡ ἐποχὴ μοιάζει μὲ τὴ δική μας. Ὑπῆρχε στέρηση, φτώχεια, ἀνάγκες, δυστυχίες καὶ ἀπογοητεύσεις, ἀλλὰ καὶ ἐλεημοσύνη, παρηγορία καὶ πνευματικὴ τόνωση. Οἱ ἅγιοι ἔχουν προνόμιο νὰ παρηγοροῦν τοὺς πιστοὺς. Ἡ μεγάλη ταραχὴ τοῦ κόσμου ἔχει ἀνάγκη τὴν ἐπίσκεψη τῶν ἁγίων. Ἡ οικονομικὴ, πνευματικὴ καὶ ἠθικὴ κρίση τῶν ἡμερῶν μας ἐλπίζει καὶ ἀναμένει μίαν ἀνώτερη βοήθεια. Πολλοὶ εἶναι αὐτοὶ πού θέλουν νὰ πάρουν τὴ θέση τοῦ Θεοῦ στὴ ζωὴ μας. Ὁ Ἅγιος Νικόλαος εἶναι ἓνα φωτεινὸ παράδειγμα. Σὲ μίαν ἐποχὴ πού μπορεῖ νὰ ἔχει κάποιες εὐκολίες καὶ ἀνέσεις, ἀλλὰ συγχρόνως σύγχυση καὶ ταραχὴ, ὁ ἅγιος καθοδηγεῖ ἀπὸ ψηλά. Ἡ πονηρία καὶ κακία βρίσκει τρόπους νὰ μπεῖ στὰ βᾶθη τῆς ψυχῆς μας. Ὁ Ἅγιος Νικόλαος μᾶς ξεπαγιδεύει..., διαβαίνει θάλασσες καὶ στεριᾶς γιὰ νὰ προστατεύει καὶ νὰ σώζει τοὺς ἀναγκασμένους. Εἶναι ἓνας γνωστός, ἀγαπητὸς καὶ σεβαστὸς Ἅγιος τῆς Οἰκουμένης, παραδεκτὸς καὶ ἀγαπητὸς ἀπὸ Ἀνατολὴ ἕως καὶ Δύση. Ἐχει θάρρος στὸν Χριστό καὶ ἐκεῖνος τὸν ἀκούει πρόθυμα, γι' αὐτὸ εἶναι τόσο λαοφιλήτος...» (γ. Μωυσιῆς Ἀγιορείτης).

Θάλασσα, μέρος τής Παράδοσής μας!

ΤΟΥ ΝΙΚΟΥ ΤΣΟΥΚΑ, ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ ΤΟΥ ΦΟΡΕΑ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ «ΜΑΓΝΗΤΩΝ ΚΙΒΩΤΟΣ»

Τί είναι ή θάλασσά μας; Είναι χίλια πράγματα μαζί. Δέν είναι ένα μόνο τοπίο, αλλά άμετρητα τοπία. Δέν είναι μία θάλασσα, αλλά διαδοχή θαλασσών. Δέν είναι ένας πολιτισμός, αλλά πολιτισμοί πού συσσωρεύονται ό ένας πάνω στον άλλο.

Λένε πώς ή γλώσσα του ανθρώπου ξεκίνησε από 4 λέξεις, ούρανός-γῆ-θάλασσα-άερας. Καί τά τέσσερα στοιχεία συνθέτουν τήν εικόνα τής Ἑλλάδας. Τό νά μιλήσεις μόνο γιά τήν θάλασσα στή γλώσσα του Ἑλλήνα είναι σάν νά θέλεις νά περιγράψεις τήν ἱστορία καί τόν πολιτισμό ενός λαού πού μοιάζει μέ τήν ἀπεραντοσύνη της. Οἱ Ἑλληνες ἀνέκαθεν ταυτίσαμε τή χώρα μας μέ τή θάλασσα. Ἡ θάλασσα είναι μέρος τής παράδοσής μας καί τής πολιτισμικής μας ταυτότητας.

Θάλασσα κλειστή τῶν Ἑλλήνων. Κοιτίδα ἀρχαίων πολιτισμῶν καί σταυροδρόμι τῶν λαῶν. Πατρίδα του λυρισμοῦ καί τής ποίησης. Ἀπέραντες ἀκρογιαλιές, νησιά, βραχονησίδες, διάσπαρτα, ριγμένα μέσα στή γαλάζια θάλασσα.

Τοποθεσίες τής ὀμορφιάς ἀλλά καί τής ἀγριάδας. Ἐδῶ, καταμεσῆς καί δίπλα στό πέλαγος, ζοῦν ἄνθρωποι μέ ξέχωρη ἱστορία πού τί σμίλεψε τό αἶμα, τό κύμα καί ή ἀλμύρα. Μία πανάρχαια θαλασσί-νή κοινωνία μέ μεγάλη ἱστορία καί πολιτισμό.

Σέ κάθε νησάκι, ἀκρογιαλιά καί ἄγριο βράχο, ποικίλουν σπάνιες μορφές ζωῆς.

Ἡ Φώτης Κόντογλου στά «Ταξίδια» του «ζωγραφίζει» μέ τά καλύτερα χρώματα τά νησιά του Ἀρχιπελάγους: «Οἱ περισσότερες ἀπό τοῦτες τίς λουζάμενες πάπιες του πελάγου είναι βράχια θαλασσο-δαρμένα καί χώματα χέρσα καί ξερά, π' ἀπάνω τους φυτρώνουν οἱ κάπαρες κ' οἱ ἀρμυρῆθρες, καί παραμέσα τ' ἀγκάθια, οἱ σκίνοι κι οἱ ἀσφάκες. Εἰκόνες σπάνιας ὀμορφιάς».

Ἐνα κομμάτι τούτης τής ἀπεραντοσύνης τής Ἑλληνικῆς θάλασσας, στό μέσο της περίπου, είναι καί ή Μαγνησία μας, πού ἔχει ὅλα τοῦτα τά χαρακτηριστικά τής ἱστορίας καί του πολιτισμοῦ ὀλόκληρης τής Ἑλλάδας. Ἡ ἱστορία του τόπου μας φωτίζει μέ τόση δυναμική τό κεφάλαιο του πολιτισμοῦ του, πού είναι τόσο μακρινή καί χαρακτηριστική ὡς πρὸς τίς ρίζες του, ἀλλά καί μία διαρκῆς πρόκληση γιά τό μέλλον. Ἐπιπλέον, γιατί ὁ γεωγραφικός αὐτός χώρος καταργεῖ τή συμβατότητα καί ἀνοίγει ἕνα παράθυρο μέ θέαση πρὸς τήν ἀκριβῆ στιγμή ἢ τή μόνη ἠθική πού δέν είναι παρά μία συνεχῆς ἀναγωγή στό πῶ ἀπλουστευτικό «εἶναι» μας, ὅπως λέει ὁ Ὀδυσσεύς Ἑλύτης.

Στό χώρο, λοιπόν, αὐτόν, ὅπου οἱ αἰσθήσεις ἀπελευθερώνονται ἀπό τούς ἀριθμούς, ὅπου ή ἀπώλεια ἀφήνεται μέ τό πῶ φυσικό τρόπο γιά νά δώσει χώρο στή χαρά, τήν πίστη καί τή δημιουργία, ἔχουμε τήν εὐκαιρία νά στήσουμε μία «Κιβωτό πολιτισμοῦ» ὅλο τό χρόνο, πού θά γεννᾷ ὅ,τι πῶ ἄμεσο, πνευματικό καί ζωτικό φωλιάζει στίς στριμωγμένες σπίν πόλη ψυχές μας. Ἐχουμε τή δύναμη, πού μαζί μέ τίς φυσικές ὀμορφιές, τά προϊόντα τής γῆς, τίς ἀνθρώπινες ζωντανές δυνάμεις μέ τίς ἀντιθέσεις τους, μπορεῖ νά συσπειρώσει καί νά ἀποτελέσει κλειδί γιά τήν ἀνάπτυξη καί τήν πρόοδό μας.

Ἡ περιοχὴ μας μπορεῖ νά φύγει μπροστά πετώντας σάν τόν γλάρο, κουβαλώντας, ὅμως, στά φτερά της ὅ,τι πῶ πολύτιμο διασώθηκε στό χρόνο ἀλλά καί ὅ,τι πῶ φυσικό μετουσιώθηκε σέ δημιουργία, ἔχοντας ἀποκομίσει γαλήνια τή γνώση του παρελθόντος, κοιτώντας μακριά σ' ἕνα μέλλον βαθιά ἀνθρώπινο, ὅπου τό μέτρο ἐπαναλειτουργεῖ στό χώρο πού μεγαλούργησε στό παρελθόν. Εἰδικά σήμερα, σέ μία Ἑλλάδα πού πονᾷ καί ἀσφυκτιᾷ, ὁ πολιτισμός είναι δύναμη.

Ἡ τὸπος μας, ή Μαγνησία, πού βρέχει στό μεγαλύτερο μέρος της ή θάλασσα, μπορεῖ νά ἀναδειχθεῖ ὡς τόπος εἰρήνης, πολιτισμοῦ, ἥπιας ἀνάπτυξης καί ὡς ἐξαιρετος τουριστικός προορισμός. Στό κῶμα της μποροῦν νά ἀποτυπωθοῦν οἱ πῶ μεγάλες ἀξίες τῶν πολιτισμῶν τής Μεσογείου, νά ἀπελευθερωθοῦν, μέ τήν πνοή του ἀνέμου, οἱ πῶ ζωντανές ἀνθρώπινες δυνάμεις, ἀλλά καί νά ἀξιοποιηθοῦν οἱ καινότεμες δράσεις του κάθε σημείου της, ὥστε νά γίνει ή Μαγνησία ἕνας

τόπος φιλοξενίας, ἕνας προορισμός δημιουργίας, μία τράπεζα πολιτισμοῦ -γιατί ὄχι-, ἀλλά κι ἕνας κῶρος ὅπου ὅλες οἱ ἀναλογίες συγκλίνουν πρὸς τήν ἀπλότητα καί τήν ἀμεσότητα, στοιχεία πού ὑψώνουν τόν ἄνθρωπο στό πραγματικό του μέγεθος.

Μέ τήν ἐλιά καί τό κρασί, μέ τά ἀτέλειωτα ἐκκλησιάκια, μέ τά καμογελαστά πρόσωπα, μέ τή μουσικότητα τής ἑλληνικῆς γλώσσας, μέ

τά ἔργα τῶν ἀνθρώπων, ὅπως αὐτά ἀποτυπώθηκαν σπίν πέτρα, μέ τίς νέες δυνάμεις καί τίς πῶ πρωτοποριακές δράσεις τής νέας ἐποχῆς, ἄς βγοῦμε νά συνομιλήσουμε μέ τούς ἄλλους πολιτισμούς καί νά συνδιαμορφώσουμε τό κοινό μας μέλλον.

Μποροῦμε μέ τόν πολιτισμό; Πιστεύουμε πῶς ναι, μποροῦμε. Ἐχουμε τά ἱστορικά καί τά φυσικά ἐφόδια γι' αὐτό. Ἐπιπλέον δέ ἐφόδια καί διάθεση προσφοράς, ἐφόδια ἐμπειρίας, γνώσης καί πάνω ἀπ' ὅλα τήν πίστη μας.

ΦΩΤ.: Ἀπό τό Λεύκωμα «ΠΗΛΙΟ», τοῦ Μιχάλη Πόρναλη.

«Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος...»

(ΨΑΛΜ. 103, 25)

ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΥ ΣΥΛΙΑΝΟΥ ΑΝΑΝΙΑΔΗ, ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΟΥ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥ

Τὰ ἀνωτέρω λόγια τοῦ Προφητάνακτος Δαβίδ ἀνήκουν στὸν 103 ψαλμό, ὁ ὁποῖος ἀρχίζει μὲ τὸ «Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου τὸ Κύριον». Ὁ ψαλμὸς κλείνει ἀκριβῶς μὲ τὸν ἴδιο τρόπο μὲ τὸν ὁποῖο ἀρχίζει. Τὸ Πανόραμα τῆς Δημιουργίας τελείωσε. Ἄρχισε ἀπὸ τὸ «εὐλόγει» καὶ τελείωσε πάλι σ' αὐτό. Ἡ ἔμπνευση βασιλική· ἡ ἀλήθεια ἀρμονική, πλεγμένη μὲ τὴν ὠραιότητα. Ὁ στίχος λαμπρὸς καὶ λιτός· οἱ λέξεις μεγαλόπρεπες. Σὲ 35 μοναχὰ στίχους ἡ ἐπταήμερη περίοδος τῆς Δημιουργίας! Ὑπάρχει, ἄραγε, σ' ὀλόκληρη τὴν παγκόσμια Λογοτεχνία τὸ ἀντίστοιχό του;... Ὁ Ψαλμὸς αὐτὸς εἶναι «ἀριστούργημα τῆς βιβλικῆς πονήσεως, ἕνας ἀπὸ τοὺς ὠραιότερους ψαλμούς τῆς ὅλης συλλογῆς τοῦ ψαλτηρίου».

Καθὼς κάποιος διαβάσει τοὺς στίχους του, ἔχει τὴν αἴσθησις ὅτι ξεφυλλίζει τὸ εἰκονογραφημένο βιβλίο τῆς δημιουργίας καὶ κυριεύεται, σὲ κάθε σελίδα του, ἀπὸ ἐκπληξη καὶ θαυμασμό μπροστὰ στὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ. Ἔτσι, ὁ θεόπνευστος καὶ ταλαντοῦχος Δαβίδ, βλέποντας μὲ καθαρὸ καὶ διαπεραστικὸ μάτι τὰ δημιουργήματα τοῦ Θεοῦ, ξεσποῦσε σὲ δοξολογίες τοῦ Ὄνόματός Του καὶ ἔψαλλε: «Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας» (στίχ. 24).

Ὅμως, θὰ ἦταν παράλειψη ἂν δὲν ἐπισήμανε καὶ ἕνα ἀκόμη μῆνυμα πού περιέχεται στὸν 25ο στίχο τοῦ ψαλμοῦ, πού ἀναφέρεται στὴ θάλασσα, τὸ αἰώνιο αὐτὸ σύμβολο τῆς ἀπεραντοσύνης καὶ τῆς πληθωρικότητας. Γιὰ τὸ λαὸ μας ἡ θάλασσα ἀποτυπώνει τὸ πιὸ συγκλονιστικὸ βίωμα τῆς ἱστορικῆς του πορείας. Κρύβει μέσα της τὴν ἐξερευνητικὴ περιέργεια τῶν ἀρχαίων καὶ τὴν ἐνδοξες ναυμαχίες τῶν Βυζαντινῶν μας προγόνων. Ἡ δὲ πατρίδα μας, ἐκτὸς τῶν ἄλλων προσόντων, βρέχεται ἀπὸ τὴν θάλασσα στὸ μεγαλύτερο μέρος τῶν συνόρων της. Ἀλλὰ καὶ ἀναδεικνύει τὴν λαμπρὴν σελίδες τῆς παλιγγενεσίας μας στὴν ἐπανάσταση τοῦ «1821», ὅπου στὰ γαλανὰ νερά της κρίθηκε ἡ ὑπαρξὴ τοῦ νεοελληνικοῦ μας κράτους.

Θὰ ἀρκεσθοῦμε δὲ ἐδῶ στίς πολὺ ἀξιόλογες καὶ πάντα ἐπικαιρες σκέψεις τοῦ πολυσέβαστου Μητροπολίτου μας κ. Ἰγνατίου στὸ σχετικὸ μῆνυμά του, μὲ τὴν εὐκαιρία τοῦ ἐπίσιου ἑορτασμοῦ τῆς ναυτικῆς ἑβδομάδος στὴ πόλη τοῦ Βόλου, τὸν Ἰούνιο τοῦ 2006. Γράφει, λοιπόν, μεταξύ ἄλλων καὶ τὰ ἑξῆς:

«Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος... ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται» (στίχ. 25). Μὲ τὰ λόγια αὐτὰ τοῦ ἱεροῦ ψαλμωδοῦ, ἐπισημαίνεται ἡ ξεχωριστὴ σχέση τοῦ ἀνθρώπου μὲ τὴ θάλασσα, τὸ αἰώνιο αὐτὸ σύμβολο τῆς ἀπεραντοσύνης...». Συνεχίζο-

ντας δέ, εἶπε καὶ τὰ ἑξῆς: «Ὁ σύνδεσμος τῶν Ἑλλήνων μὲ τὴ θάλασσα, τοὺς ἀνέδειξε τολμηροὺς θαλασσοπόρους καὶ πρωτοπόρους στὴν παγκόσμια ναυτιλία ἀπὸ παλιὰ μέχρι σήμερα. Σήμερα ἀναλογιζόμαστε ὅλους ἐκείνους πού ἔχασαν τὴ ζωὴ τους στὰ φουρτουνιασμένα νερά της, εἴτε σὲ καιρὸ πολέμου εἴτε σὲ καιρὸ εἰρήνης, καὶ εὐχόμαστε γιὰ τὴν ἀνάπαυση τῶν ψυχῶν τους. Φέρνουμε στὸ νοῦ μας καὶ ὅσους συνανθρώπους μας, ἀδελφοὶ μας καὶ παιδιά μας, εἴτε ἀγωνίζονται στὴν καθημερινὴ βιοπάλη ὡς ναυτικοὶ τοῦ Ἐμπορικοῦ μας Ναυτικοῦ ἢ ψαράδες, εἴτε ὑπερασπίζονται τὰ θαλάσσια σύνορά μας, ὑπηρετώντας στὸ

Πολεμικὸ μας Ναυτικὸ, εἴτε φροντίζουν γιὰ τὴν ὁμαλὴ διεξαγωγὴ τῆς ναυσιπλοΐας, ὡς στελέχη τοῦ Λιμενικοῦ Σώματος...».

«...Ἔτσι ἡ θάλασσα εἶναι γιὰ τὸν καθένα μας ἕνα ἔξοχο δῶρο τοῦ Θεοῦ καὶ σὺνάμα μία εὐκαιρία νὰ ἀποδείξουμε ἂν εἴμαστε ἄξιοι διαχειριστὲς ὅσων Ἐκεῖνος πλοῦσια καὶ ἀρχοντικά μᾶς χαρίζει. Ζητᾷ δὲ ἀπὸ μᾶς καταρχὴν τὸ σεβασμὸ μας. Ζητᾷ νὰ μὴ τὴ θεωροῦμε ἰδιοκτησία μας ἀλλὰ δάκρυο γιὰ τὰ παιδιά μας. Νὰ τὴ διατηροῦμε καθαρὴ μαζὶ μὲ τὴν πανέμορφες παραλίες, χωρὶς νὰ τὴ ρυπαίνουμε, ἀλλὰ νὰ εὐαισθητοποιοῦμε καὶ ὅσους ἀσυνείδητα τὸ πράττουν. Νὰ σεβόμαστε τὴ δύναμή της, χωρὶς νὰ ὑπερεκτιμοῦμε τὴν δικὴν μας δυνατότητα, καταβάλλοντας κάθε προσπάθεια, ὥστε νὰ ἀποφεύγονται πνιγμοὶ καὶ ναυάγια ἀπὸ δικά μας λάθη».

Πάντως, ὁ Δημιουργὸς Θεὸς, μὲ τὸν ἀπεραντο γαλάζιο οὐρανὸ, μὲ τὴν ἀπεραντὴ θάλασσα, μὲ τὸ ἀσπμένιο φεγγάρι, μὲ τὸ πέταγμα τῶν πουλιῶν καὶ μὲ τὸ κρυστάλλινο κέλυσμα τῶν πηγῶν, ἔγραψε τὸ

ὄνομά Του στὴν πλάση. Δὲν εἶναι βέ-

βαια σὲ θέσις νὰ τὸ διακρίνουν ὅλοι. Χρειάζεται ἀπαραιτήτως κάποια προϋπόθεση, γιὰ νὰ τὸ ἀποκρυπτο-

γραφῆσουμε. Καὶ ἡ προϋπόθεση αὐτὴ εἶναι ἡ εἰλικρινὴς διάθεσις καὶ ἡ ἀπλή πίστις, τὸ νὰ ἀναζητήσουμε τὸ Θεὸ καὶ νὰ Τὸν ἀγαπήσουμε ὡς Πατέρα καὶ νὰ Τὸν παραδεχτοῦμε ὡς Κύριον καὶ Κυβερνήτη τῆς ζωῆς μας. Τότε θὰ μπορεῖ νὰ ἐπαναλαμβάνει καὶ ὁ καθένας μας μαζὶ μὲ τὸν Ψαλμωδὸ: Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου, ἕως ὑπάρχω. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον!...».

Χριστιανική Παιδαγωγική στην Οικογένεια

Η Β' Διεθνής-Διαχριστιανική Συνάντηση για την οικογένεια πραγματοποιήθηκε (16/5) στο Συνεδριακό Κέντρο Θεσσαλίας, με φορέα υλοποίησης το Ίδρυμα «Λειτουργοί Υγείας της Αγάπης». Κεντρικό θέμα της Συνάντησης ήταν «Χριστιανική Παιδαγωγική στην Οικογένεια» και σ' αυτή συμμετείχαν ο Σεβ. Καθολικός Αρχιεπίσκοπος Κερκύρας, Ζακύνθου & Κεφαλληνίας κ. Ιωάννης, ο Ποιμένας της Έλληνικής Ευαγγελικής Κοινότητας Βόλου Αιδεσίμος Μελέτιος Μελετιάδης, ειδικοί επιστήμονες και εκπρόσωποι των Ρ/κών και Ευαγγελικών κοινοτήτων από διάφορα μέρη της Ελλάδας.

Την Συνάντηση χαιρέτισε ο Σεβ. Καθολικός Αρχιεπίσκοπος Κερκύρας κ. Ιωάννης, ο οποίος συνεχάρη την Τοπική Εκκλησία για την πρωτοβουλία διοργάνωσης και της Β' Συνάντησης και ευχήθηκε «ή προσπάθεια αυτή να εξακολουθήσει και στο μέλλον και να βρει μιμητές, καθώς όλοι αντιλαμβανόμαστε τη σοβαρότητα, τη χρησιμότητα και την αναγκαιότητά της».

Ακολούθησε ο Χαιρετισμός του Ποιμένος της Έλληνικής Ευαγγελικής Κοινότητας Βόλου Αιδεσίμου Μελετίου Μελετιάδη, ο οποίος ευχαρίστησε την Ίερά Μητρόπολη Δημητριάδος για την ανάληψη της ευθύνης διοργάνωσης του εγχειρήματος και της φιλοξενίας και τόνισε ότι «...η Εκκλησία έχει ζωτικό ρόλο να παίξει στην Χριστιανική αγωγή των παιδιών, προσφέροντας στην οικογένεια την λειτουργία της, τις διακονίες της, όπως το κατηχητικό και η κατασκήνωση, αλλά δε μπορεί να αντικαταστήσει ή να υποκαταστήσει τον ρόλο και την ευθύνη των γονέων...».

Την έναρξη της Συνάντησης κήρυξε ο Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ιγνάτιος, ο οποίος έπεσήμανε ότι «...το θέμα που επιλέξαμε για την εφετινή Συνάντηση στά κοσμικά περιβάλλοντα της εποχής μας φαντάζει περίεργο και αναχρονιστικό. Ξέρουμε καλά ότι στην Ευρώπη η οικογένεια έχει σχεδόν απολέσει το Χριστιανικό της υπόβαθρο και έχει σαφώς έκκοσμικευθεί. Στην πατρίδα μας μπορεί ακόμα να ανθίσταται στις ποικίλες προκλήσεις, που με μανιώδεις ρυθμούς επιχειρούν να την αλλοιώσουν και να την απογυμνώσουν από τα ευεργετικά πνευματικά της ερείσματα, ή πολιορκία, όμως, είναι συνεχής, διογκούμενη, ασυγκράτητη και οι αντιστάσεις διαρκώς μειούμενες...».

Η πρώτη εισήγηση παρουσιάστηκε από την κ. Αλεξάνδρα Hercog-Αμπατζίδη, ψυχολόγο, ειδική παιδαγωγό, που ανέπτυξε το θέμα «Η οικογένεια ως βασικό κύτταρο διαπαιδαγώγησης». Η ομιλήτρια έπεσήμανε ότι «Η βασική μετάδοση των ηθικών, πνευματικών, πολιτιστικών και θρησκευτικών αξιών ξεκινάει από την οικογένεια. Κάνεις άλλος, μόνο οι γονείς έχουν την ελευθερία να επιλέγουν τις αξίες ή τον τύπο θρησκευτικής και ηθικής διαπαιδαγώγησης για τα παιδιά τους. Μέσα από την κρίση των κοινωνικών θεσμών και των ηθικών αξιών, των οικονομικών αδιεξόδων, των ταχύτατων κοινωνικών μετασχηματισμών και γενικά μέσα από την απουσία των ευνοϊκών υποστηρικτικών συνθηκών, η

σύγχρονη οικογένεια βιώνει την ρευστότητα της πραγματικότητάς της, η οποία αφορά και τη μορφή της και τον τρόπο λειτουργίας της. Όμως, η ρευστότητα αυτή δεν υποσκάπτει την οικογένεια, αλλά «αντίθετα ενισχύει την εμπιστοσύνη στην ανθεκτικότητά της».

Ακολούθησε η εισήγηση του κ. Παντελή Σιδηρόπουλου, οικογενειακού συμβούλου, συνεργάτη της Agape, με θέμα: «Η Χριστιανική επιρροή των γονιών στα παιδιά τους». Ο ομιλητής σημείωσε ότι «οι Χριστιανοί γονείς, σε συνεργασία με την Εκκλησία, έχουν και το πρόνομο και την ευθύνη να μεταδώσουν στα παιδιά τους τις βασικές αλήθειες της πίστης στον Θεό... Έμεις, ως Χριστιανοί γονείς, καλούμαστε να καλλιεργήσουμε στα παιδιά μας και με τα λόγια και κυρίως με το παράδειγμά μας, μία Χριστοκεντρική φιλοσοφία της ζωής, που στηρίζεται

στις αρχές της Αγίας Γραφής... Η κοινωνία μας χρειάζεται οικογένειες που διδάσκουν στα παιδιά τους να ζουν με δικαιοσύνη, δύναμη και ευσέβεια».

Τρίτος ομιλητής ήταν ο Πρωτ. Βασίλειος Θερμός, ψυχίατρος παιδιών και εφήβων, Επίκουρος Καθηγητής της Ανωτάτης Εκκλησιαστικής Ακαδημίας Αθηνών, με θέμα «Η Χριστιανική αγωγή των παιδιών σε μία κοινωνία

έκκοσμικευμένη». Ο π. Βασίλειος παρατήρησε ότι «Η χριστιανική οικογένεια έζησε μακράς περιόδους κοινωνικής και πολιτισμικής σταθερότητας, κατάσταση η οποία της εξασφάλισε συνθήκες ανάπτυξης, αλλά της στέρησε την ικανότητα να έμβραθύνει στην αποστολή της. Στην προνεωτερικότητα ήταν εύκολη η χριστιανική αγωγή. Όμως, η νεωτερικότητα και η μετανεωτερικότητα έθεσαν σε σκληρή δοκιμασία όσα η χριστιανική οικογένεια είχε θεωρήσει αυτονόμα». Απέναντι στην κατάσταση αυτή, «οι Χριστιανοί γονείς, συγγενείς, κληρικοί στέκονται με τέσσερις τρόπους: α) πανικός και κινδυνολογία, β) άποψη και αδιαφορία, γ) σύμπραξη, λαϊκιστικός μοντερνισμός και δ) ύγιης αναθεώρηση, προκειμένου η Χριστιανική αγωγή σήμερα να είναι αποτελεσματική». Επικεντρώνοντας περισσότερο στην 4η στάση, σημείωσε ότι «ύγιης αναθεώρηση σημαίνει α) προτεραιότητα εκ μέρους των γονέων και προσοχή στον γάμο τους. Έτσι θα χρειαστεί λιγότερος κόπος για τα παιδιά, β) διάκριση στη σχέση προς τα παιδιά και όχι ισοπεδωτική παιδαγωγική, γ) διαμόρφωση υγιούς σχέσης αγάπης προς τα παιδιά, που δεν αντικαθίσταται από την οποια δασκαλία και δ) αποδοχή της νεωτερικότητας και γενικά του σύγχρονου κόσμου, δεδομένου ότι οι νέοι θέλουν να ζουν στην εποχή τους». Ο ομιλητής ολοκλήρωσε τις σκέψεις του, επισημαίνοντας ότι «τό ζητούμενο της Χριστιανικής αγωγής είναι να μιμηθεί αυτό που είναι η Εκκλησία: κοινωνία προσώπων εν αγάπη».

Ακολούθησε διεξοδική συζήτηση και επισημάνθηκε η σημασία της καταγραφής και δυναμικής παρουσίας των Χριστιανικών θέσεων στο θέμα της οικογένειας, η οποία δοκιμάζεται σκληρά στην εποχή μας. •

ΑΙΜΟΔΟΣΙΑ

Τετάρτη 1η Ιουλίου 2015

στόν Ίερό Ναό Αγίων Αναργύρων Βόλου

Από τις 09.00 το πρωί έως τη 1.00 το μεσημέρι

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ: 24210 63380

Περιδιαβαίνοντας στη μαρτυρική Μεγαλόνησο!

ΤΗΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑΣ ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ, ΦΙΛΟΛΟΓΟΥ, υπ. Δρος

Μέ τη χάρη του Θεού, πραγματοποιήθηκε και φέτος η καθιερωμένη πασχαλινή εκδρομή του Συνδέσμου Νέων της Μητροπόλεώς μας. Τά μέλη του Συνδέσμου, με επικεφαλής τον π. Χρίστο Χαχαμίδη, είχαν τη χαρά να επισκεφθούν τη μαρτυρική Μεγαλόνησο Κύπρο, κατόπιν προσκλήσεως του **Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Λεμεσού κ. Ἀθανασίου**.

Ἡ ζεστή και ἀπλόχερη φιλοξενία, ἐκ μέρους τοῦ υπεύθυνου γιὰ τὴ νεότητα π. **Φιλόθεου** καὶ τῶν συνεργατῶν του, καθὼς καὶ ἡ ἐπαφὴ μὲ σημαντικὰ μνημεῖα ἐθνικῆς καὶ ἐκκλησιαστικῆς κληρονομιάς, ἔδωσαν ιδιαίτερο χαρακτῆρα στὴ φετινὴ ἐκδρομὴ: τὴν κατέστησαν ἀδιάφυστη μαρτυρία τῆς κοινῆς ρίζας καὶ τῆς ἀδελφοσύνης τῶν δύο λαῶν, κυπριακοῦ καὶ ἑλληνικοῦ.

Οἱ Κύπριοι φίλοι μας, μὲ τὴν ἐγκαρδιότητα, τὴ θυσιαστικὴ ἀγάπη καὶ τὴν ἀπλότητα ποὺ ἐπέδειξαν κατὰ τὴν φιλοξενία τῶν ἐπισκεπτῶν ἀπὸ τὸν Βόλο, ἀπέδειξαν ἔμπρακτα πὼς Κύπριοι καὶ Ἑλλαδίτες Ἕλληνες εἴμαστε ἀδέρφια μὲ μπτέρα τὴν ἴδια πατρίδα καὶ συνδετικούς ἀρμούς κοινὴ γλώσσα καὶ πίστη.

Τὴν πραγματικότητα αὐτὴ μαρτυροῦν σιωπηλά, ἀδιαμφισβήτητα, ὡστόσο καὶ διαχρονικὰ μνημεῖα τῆς ἱστορίας, τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς Ὁρθοδοξίας, διδάσκατα σὲ ὅλο τὸ νησί, τὰ κυριότερα ἀπὸ τὰ ὁποῖα ὁ Σύνδεσμος Νέων εἶχε τὴν εὐκαιρία νὰ ἐπισκεφθεῖ καὶ νὰ γνωρίσει.

Τὸ «ραντεβού» μὲ τὴν ἱστορία δόθηκε στὰ **Φυλακισμένα Μνήματα** τῆς Λευκωσίας, στὸν μουσειακὸ, πλέον, κῶρο μὲ τὰ κελιά, τὴν αἴθουσα ἀπαγχονισμοῦ καὶ τοὺς τάφους τῶν ἡρώων τῆς ΕΟΚΑ, ποὺ ἐκούσια θυσιάστηκαν γιὰ τὴν ἔνωση τῆς Κύπρου μὲ τὴ μπτέρα Ἑλλάδα. Ὁ Ἑθνικός Ὕμνος καὶ πατριωτικὰ τραγούδια ἀκούστηκαν σάν ὕστατο «καῖρε» στὸν ἥρωισμό τῶν παλληκάρων, ἐνῶ ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τους τελέστηκε καὶ ἐπιμνημόσυνη δέση. Αἰσθήματα σεβασμοῦ καὶ ἐθνικῆς ὑπερηφάνειας ἐκφράστηκαν, ἐπίσης, κατὰ τὴς ἐπισκέψεις στὸ κρησφύγετο τοῦ **Γρηγόρη Αἰξεντίου** στὴν **περιοχὴ Μακαριῶν**, καθὼς καὶ στὸν τάφο τοῦ **Μακαρίου Γ'**, κοντὰ στὸ Θρονὶ τῆς Παναγίας στὴν περιοχὴ **Μονῆς Κόκκου**.

Κατὰ τὴν ἐπαφὴ τῶν νέων τοῦ Συνδέσμου μὲ τὴν πολιτιστικὴ κληρονομιά τῆς Κύπρου, τὴν ἑλληνικὴ ταυτότητα τῆς νήσου ἀποκάλυψε ἡ ἀρχαία πόλη-βασίλειο «Κούριο» στὴ Λεμεσό, ἰδρυθεῖσα ἀπὸ τοὺς Ἀργεῖους κατὰ τὴ Νεολιθικὴ περίοδο. Τὸ ἐνδιαφέρον κατὰ τὴν περιήγηση στὸν ἀρχαιολογικὸ κῶρο ἐστίαστηκε στὴ ρωμαϊκῆς ἐποχῆς οἰκία τοῦ Εὐστολίου μὲ τὰ ἐντυπωσιακὰ ψηφιδωτὰ δάπεδα καὶ τὸ θέατρο τοῦ 2ου αἰ. π.Χ.

Δεδομένου τοῦ προσκυνηματικοῦ χαρακτῆρα τῆς ἐκδρομῆς, δὲν ἴσχυε νὰ παραβλεφθεῖ ἡ ἀναφορά στὸν βυζαντινὸ θησαυρὸ ποὺ κοσμεῖ κυρίως τὸν ὀρεινὸ κορμὸ τῆς νήσου, μοιρασμένος σὲ Μονές ἀπείρου

κάλλους. Οἱ ἐκδρομεῖς ἐπισκέφθηκαν, ἀρχικὰ, τὴ **Μονὴ Ἁγίου Νεοφύτου τοῦ Ἐγκλείστου**, ποὺ ἰδρύθηκε τὸν 12ο αἰ. ἀπὸ τὸν τότε ἀσκητὴ καὶ μετέπειτα ἱερομόναχο Ἅγιο Νεόφυτο. Θαυμασμὸ γιὰ τὸν ἀσκητικὸ βίο καὶ τὴν πίστη τοῦ Ἁγίου προκάλεσε στοὺς ἐπισκέπτες ἡ Ἐγκλείστρα, ἕνα μικρὸ ἄνοιγμα στὸ βάθος μίας σπηλιάς μὲ ἐξαιρετικὲς τοιχογραφίες.

Ἄν καὶ εἶναι μεγάλη ἡ τιμὴ πρὸς τὸ πρόσωπο τοῦ Ἁγίου, στὸν «θρόνο» τῆς καρδιάς τῶν Κυπρίων κάθεται ἡ Κυρία Θεοτόκος. Τὰ μεγαλοπρεπέστατα μοναστήρια τῆς, **Κόκκου, Τρικουκιά, Τροδίτισσα** καὶ **Μακαριῶν**, «κρυμμένα» στὴς κατάφυτες βουνοπλαγιές τοῦ ὄρους Τρόδος, ἐπεφύλαξαν μεγάλη εὐλογία στὰ μέλη τοῦ Συνδέσμου. Μέσα ἀπὸ τὴς ὁμώνυμες εἰκόνες τῆς, ἔργα ἀπαράμιλλης τέχνης, ἀγιογραφημένα, κατὰ τὴν παράδοση, ἀπὸ τὸν Εὐαγγελιστὴ Λουκᾶ, ἡ Παναγία ἔδωσε τὴ χάρη καὶ τὴν εὐλογία τῆς στοὺς ταπεινοὺς προσκυνητῆς, συν-δεομένη μὲ ἀναριθμητοὺς Ἁγίους, τῶν ὁποίων τὰ ἱερά λείψανα φυλάσσονται στοὺς κῶρους τῶν ἀνωτέρω μονῶν.

Ἐκτὸς ἀπὸ τὴν Παναγία, δεσπόζουσα θέση κατέχει καὶ ὁ Τίμιος Σταυρὸς, μέρος τοῦ ὁποίου ἡ Ἁγία Ἑλένη δώρισε στὴν Κύπρο ἐπιστρέφοντας ἀπὸ τὰ Ἱεροσόλυμα. Οἱ ἐκδρομεῖς εἶχαν τὴν ιδιαίτερη εὐλογία νὰ προσκυνήσουν τεμάχιό του, ἀλλὰ καὶ τμήμα ἀπὸ τὸν Τίμιο Κάνναβο ποὺ ἐκκληιδώθη διὰ τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ. Ἀμφότερα τὰ κειμήλια, δῶρα τῆς Ἁγίας Ἑλένης, φυλάσσονται στὸν **Ἱερό Ναὸ Τιμίου Σταυροῦ** τοῦ γραφικοῦ χωριοῦ **Ὀμοδος**, τῆς ἐπαρχίας Λεμεσοῦ. Οἱ ἄρρνες εἶχαν, ἐπίσης, τὴ δυνατότητα νὰ ἀσπαστοῦν καὶ τεμάχιο τοῦ **Τιμίου Ξύλου**, τῆς **Ἱερᾶς Μονῆς Σταυροβουνίου**, ποὺ ἀποτελεῖ ἄβανο γιὰ γυναῖκες. Τὸ θαυμαστὸ γεγονός τῆς αἰώρησης τοῦ Σταυροῦ ἀπὸ τὴν γῆ, κατὰ παλαιότερες μαρτυρίες, ἔδωσε στὴ Μονὴ καὶ τὴν ὀνομασία «Θεοκρεμάστου Σταυροῦ».

Μὲ τὴ Μεγαλόνησο, ὅμως, συνδέονται καὶ μεγάλοι Ἅγιοι, ὅπως ὁ **Ἀπόστολος Παῦλος**, ὁ **Ἅγιος Ἡρακλείδιος** καὶ ὁ **Ἅγιος Λάζαρος**. Ἡ ὀμάδα τοῦ Συνδέσμου εἶδε τὴν στήλη, ὅπου ὁ Ἀπ. Παῦλος μαστιγώθηκε σαράντα παρὰ μία φορές στὸ προαύλιο τῆς Ἁγίας Κυριακῆς στὴν Πάφο, προσκύνησε τὸν **Ἅγιο Ἡρακλείδιο** στὴν ὁμώνυμη **Ἱερά Μονὴ Ταμασοῦ** καὶ τὴ σορὸ τοῦ Ἁγίου Λαζάρου στὸν περικαλλῆ του ναὸ στὴ Λάρνακα.

Τὸ προσκυνηματικὸ ὁδοιπορικὸ, ἡ σύντομη περιδιάβαση σὲ μονοπάτια τῆς ἱστορίας καὶ τοῦ πολιτισμοῦ, ἀλλὰ καὶ οἱ δεσμοὶ ἀγάπης καὶ φιλίας ποὺ ἀναπτύχθηκαν ἀνάμεσα στοὺς νέους τῶν δύο Μητροπόλεων γέμισαν τὴς ψυχο-πνευματικῆς «ἀποσκευές» ὄλων μας καὶ μᾶς ἀπέσπασαν μίαν ὑπόσχεση πρὸς τὸν ἑαυτὸ μας: νὰ ξαναεπισκεφθοῦμε τοὺς ἀδερφοὺς μας στὴν Κύπρο. ●

Βαρυσήμαντη ομιλία του Σεβασμιωτάτου για τὸ θρησκευτικὸ φανατισμὸ

Βαρυσήμαντη ομιλία, με θέμα «*Ἡ ἐξάπλωση τοῦ φαινομένου τοῦ θρησκευτικοῦ φανατισμοῦ καὶ ἡ μαρτυρία καὶ τὸ μαρτύριο τῶν Χριστιανῶν στὸν σύγχρονο κόσμον*», ἔκανε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος στὸ Διεθνὲς Διεπιστημονικὸ Συνέδριο, με τίτλο «*Θρησκεία καὶ βία*», πού πραγματοποιήθηκε στὸ Α.Π.Θ.

Ὁ κ. Ἰγνάτιος ἀναφέρθηκε «*στὴν ἐξάπλωση τῆς βίας καὶ τοῦ φαινομένου τοῦ θρησκευτικοῦ φανατισμοῦ κάθε μορφῆς καὶ προέλευσης, ἰδιαίτερα, ὅμως, τοῦ ἰσλαμικοῦ*». Ὅπως τόνισε, «*Καθημερινὰ γινόμαστε μάρτυρες ἐγκλημάτων πού διαπράττονται στὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ ἢ στὸ ὄνομα τῆς θρησκείας, ἐνῶ ἡ διαδικτυακὴ καὶ τηλεοπτικὴ ἀναμετάδοση τῶν ἐγκλημάτων αὐτῶν αὐξάνει τὴ φρίκη καὶ τὸν ἀποτροπιασμὸ, διαχέοντας παράλληλα στὶς δυτικὲς κοινωνίες, ὅπως καὶ στὸν τόπο μας, τὸ αἶσθημα ἀνασφάλειας καὶ ἀβεβαιότητας, καθὼς καὶ ἐχθρότητας ἐναντι τῶν ἄλλων, ἰδιαίτερα ὅσων ἔχουν πῶ σκούρα ἐπιδερμίδα ἀπὸ τὴ δική μας καὶ ἀσπάζονται τὴ θρησκεία τοῦ Ἰσλάμ...*».

Ἀναφερόμενος εἰδικῶς στοὺς Χριστιανούς τῆς Μέσης Ἀνατολῆς, παρατήρησε ὅτι «*Δέν εἶναι ἡ πρώτη φορά πού στὴν πολὺπαθη αὐτὴ περιοχὴ οἱ χριστιανοὶ ἀντιμετωπίζουν σοβαρὰ προβλήματα. Αὐτὸ, ὅμως, πού διαφοροποιεῖ τὴν παρούσα συγκυρία ἀπὸ κάθε προηγούμενη εἶναι τὸ γεγονός ὅτι λαμβάνει χώρα στὸ πλαίσιο μίας εὐρύτερης ἀναταραχῆς, ὅπου τὰ αἰτήματα τοῦ ἀραβικοῦ λαοῦ (κυρίως τῆς νεολαίας), ἀπὸ τὸ Μαρόκο ἕως τὶς χῶρες τοῦ Κόλπου καὶ ἀπὸ τὴν Αἴγυπτο μέχρι τὴ Συρία, γιὰ δημοκρατία καὶ ἐλευθερία συνυφαίνονται, συγχέονται ἢ γίνονται ἀντικείμενο ἐκμετάλλευσης ἀπὸ τὸν χειρότερης μορφῆς καὶ ἐπιθετικότητας ἰσλαμικὸ φονταμενταλισμὸ, ὅπως χαρακτηριστικὰ αὐτὸς ἐκφράζεται μέσα ἀπὸ τὸν Σαλαφισμὸ καὶ ἀκόμη πῶ πρόσφατα ἀπὸ τὸν Τζιχαντισμὸ τοῦ Ἰσλαμικοῦ Κράτους. Τὰ ἀκραῖα αὐτὰ ρεύματα, ἐκτός ἀπὸ μίαν ὑπερσυντηρητικὴ καὶ στὴν περίπτωσή τοῦ Ἰσλαμικοῦ Κράτους πολεμικὴ, ἐρμηνεῖα τοῦ Κορανίου καὶ τῆς ἰσλαμικῆς παράδοσης, ἐπιδιώκουν ρητῶς μίαν καθαρῶς ἰσλαμικὴ Μέση Ἀνατολή καὶ τὴν ἰσλαμοποίηση ἢ ἀλλιῶς τὴν ἐξοδο τῶν χριστιανῶν ἀπὸ τὶς παρὰρχαίες ἐστίες τους...*».

Ἀκολουθῶς, ὁ κ. Ἰγνάτιος προέβη σὲ μίαν σειρά παρατηρήσεων, πού φωτίζουν καὶ ἀποκαλύπτουν τὶς πραγματικὲς διαστάσεις τοῦ προβλήματος:

«*Τὸ φαινόμενο γιὰ τὸ ὁποῖο γίνεται λόγος ἐπιβεβαιώνει, με τὸν πῶ δραματικὸ τρόπο, τὸν προβληματικὸ χαρακτῆρα τοῦ μονόπλευρα ἐκκοσμικευμένου μοντέλου τῆς Δύσης..., τὴν χρεωκοπία τῶν ἀναλύσεων πού λαμβάνουν ὑπόψη μόνον οἰκονομικά καὶ γεωπολιτικὰ στοιχεῖα, ὅπως καὶ τὴν κατάρρευση τοῦ σεναρίου ἐκείνου πού ἤθελε τὸν παγκοσμιοποιημένο ἄνθρωπο νὰ μεταβάλλεται σὲ μίαν ὑπαρξὴ παραγωγῆς καὶ κατανάλωσης, ἀπελευθερωμένης δῆθεν ἀπὸ θρησκευτικὲς δεσμεύσεις καὶ μισαλλοδοξίες.*

Ὁ θρησκευτικὸς φανατισμὸς δέν ἀποτελεῖ φαινόμενο μόνον τῶν ἡμερῶν μας, ἀλλὰ διαχρονικὸ πειρασμὸ γιὰ τοὺς πιστοὺς ὅλων τῶν θρησκειῶν πού βιάζονται νὰ ὑποκαταστήσουν τὴν κρίση τοῦ Θεοῦ καὶ ἐπείγονται νὰ ἀποδώσουν δικαιοσύνη στὸ ὄνομά Του, ἀλλὰ συχνὰ ἐνάντια στὸ θέλημα καὶ τὴ διδασκαλία Του.

Ἔρχονται πάλι στὸ προσκίλιο πολιτικὲς, ἀναλύσεις καὶ δράσεις, πού λαμβάνουν ὑπόψη τὸν συνολικὸ ἄνθρωπο, με τὶς ποικίλες καὶ περίπλοκες ἀνάγκες του, τὰ ἀγωνιώδη ὑπαρξιακά του ἐρωτήματα, τὶς συναισθηματικὲς του ἀντιδράσεις καὶ τὴν ἐπιθυμία του νὰ συγκροτεῖ κοινότητες, ὅπου θὰ ἔχει ρόλο, ἀξία καὶ σκοπὸ. Πρό-

κειται γιὰ παραμέτρους, πού ἡ χριστιανικὴ Δύση ἐξοβέλισε ἀπὸ τὴν καθημερινότητα καὶ τοὺς σχεδιασμούς της καὶ τώρα τὰ βλέπει, βίαια καὶ ἀνεξέλεγκτα, νὰ ἀναφύονται ἐντὸς τῶν τειχῶν τῶν μεγαλουπόλεων της.

Ἔχουμε ἐπειγόντως ἀνάγκη ἀπὸ μοντέλα εἰρηνικῆς συνύπαρξης, διαλόγου, ἀνοχῆς καὶ καταλλαγῆς μεταξὺ τῶν θρησκευτικῶν κοινοτήτων... Ἀποδεικνύεται πὼς μόνον μέσα ἀπὸ αὐτὸν τὸν δρόμο θὰ μπορέσουμε νὰ ξαναμιλήσουμε γιὰ ἕνα πολιτισμὸ με ποιότητα καὶ σεβασμὸ στὴ διαφορετικότητα.

«*Τὸ ζητούμενο δέν εἶναι ἀπλῶς ἡ ἀνεξιθρησκία... ἀλλὰ κάτι πολὺ πῶ θετικό: Ἀμοιβαῖος σεβασμὸς καὶ κατανόηση, ἀλληλεγγύη, δημιουργικὴ συνεργασία σὲ κοινὲς ἀνθρωπιστικὲς ἐπιδιώξεις καὶ στὴν ἐπαγρύπνηση γιὰ τὸ οἰκοσύστημα τῆς περιοχῆς, σταθερὴ προσπάθεια γιὰ κοινωνικὴ ἁρμονία, ἀνθεκτικὴ ἔμπρακτε ἀγάπη*» (Ἀρχιεπίσκοπος Ἀλβανίας Ἀναστάσιος).

Τὸ φαινόμενο τοῦ θρησκευτικοῦ φανατισμοῦ καλεῖ καὶ ἐμᾶς

τοὺς Ὁρθόδοξους Ἕλληνες σὲ μετάνοια καὶ αὐτοκριτικὴ ἐγρήγορση, καθὼς καὶ στὴν ὑπέρβαση τοῦ διαχρονικοῦ πειρασμοῦ μας πὼς εἴμαστε ὁ νέος ἐκλεκτός λαὸς τοῦ Θεοῦ... εἴμαστε ἀληθινοὶ χριστιανοὶ στὸ μέτρο καὶ τὸ βαθμὸ πού παραμένουμε πιστοὶ στὴν εὐαγγελικὴ ἐντολή τῆς ἀγάπης ὅλων ἀνεξαιρέτως τῶν ἀνθρώπων, ἀνεξαρτήτως φυλῆς, φύλου, θρησκείας, κοινωνικῆς τάξης καὶ προέλευσης, μίας ἀγάπης πού περιλαμβάνει ἀκόμη καὶ τοὺς ἐχθρούς...».

Ἐν κατακλείδι, ὁ Σεβασμιώτατος ἐπεσήμανε: «*Σὲ ἕνα κόσμον βίας καὶ ποικιλῶνυμων συγκρούσεων, οἱ χριστιανοὶ καλοῦνται νὰ δώσουν σήμερα τὴ δική τους ἀπάντηση καὶ μαρτυρία. Μία ἀπάντηση πιστὴ στὸ πνεῦμα τοῦ Εὐαγγελίου, καὶ ἰδιαίτερα στὸ σταυρικὸ ἦθος τῆς ἀγάπης, τῆς συγχώρησης καὶ τῆς ἀποδοχῆς/ὑποδοχῆς στὸ πρόσωπο τοῦ κάθε ἄλλου, τῆς εἰκόνας τοῦ Θεοῦ καὶ μίας μαρτυρίας πού δέν ἐξαντλεῖται στὰ ὠραῖα λόγια καὶ τὶς ἰδεολογικὸν τύπου διακρύψεις, ἀλλὰ πού, μιμούμενη τὸ ἦθος τῶν ἁγίων καὶ τῶν μαρτύρων τῆς Ἐκκλησίας, δίνει ἔμπρακτες ἀπαντήσεις καὶ δέν διστάζει, ὅπως στὴν περίπτωσή τῶν χριστιανῶν τῆς Μέσης Ἀνατολῆς, ἀπὸ πιστότητα στὸ λόγο τοῦ Χριστοῦ καὶ ἀπὸ ἀγάπη γιὰ ὅλους, ἀκόμη καὶ γιὰ τοὺς ἴδιους τοὺς δῆμιους, νὰ φτάσει μέχρι καὶ τὸ μαρτύριο.*

«Ὁ Χριστός εἶναι ἡ ζωὴ τῶν ἀνθρώπων»,

7η ΙΕΡΑΤΙΚΗ ΣΥΝΑΞΗ

Πραγματοποιήθηκε στις 21 Ἀπριλίου, στό Συνεδριακό Κέντρο Θεσσαλίας, ἡ 7η Γενική Ἱερατική Σύναξη τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος, γιά τό τρέχον Ἱεραποστολικό ἔτος. Στό πλαίσιο τῆς γενικῆς θεματολογίας τῶν Συνάξεων, πού ἀφορᾷ στό πρόσωπο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τό ἐπιμέρους θέμα τῆς Συνάξεως ἦταν «Γνώσεσθε τήν ἀλήθειαν».

Σεβ. Μητροπολίτης Ἐδέσσης, Πέλλης καί Ἀλμωπίας κ. ΙΩΗΛ

Πρῶτος ὁμιλητής ἦταν ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἐδέσσης, Πέλλης & Ἀλμωπίας κ. Ἰωήλ, ὁ ὁποῖος ἀνέπτυξε τό θέμα

«Ἡ κοινωνία μέ τόν Χριστό, διά τῆς μετοχῆς στά Μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας καί διά τῆς τήρησης τῶν ἐντολῶν Του». Ὁ Σεβασμιώτατος τόνισε ὅτι, κατά τούς Ἁγίους Πατέρες, ὁ Χριστός εἶναι ἡ ζωὴ τῶν ἀνθρώπων. Οἱ ἄνθρωποι, μέ τήν πίστη, τή συμμετοχή στά Ἱερά Μυστήρια καί τήν τήρηση τῶν ἐντολῶν, συλλαμβάνουν μέσα τους τόν Χριστό, οὐσιωδῶς, μέ τίς ἄκτιστες ἐνέργειες τοῦ Θεοῦ. Ἀναφερόμενος στίς ἐντολές τοῦ Χρι-

στοῦ, ἀνέφερε ὅτι εἶναι σπουδαία ἡ ἐφαρμογή τους, σπουδαιότερη ὅμως καί ὠφελιμότερη γιά τήν ψυχὴ ἢ μέ χαρὰ καί ὀλόθυμη διάθεση ἐφαρμογῆ τους. Ὡς πρὸς τὰ Ἱερά Μυστήρια, παρατήρησε ὅτι εἶναι ἀπειρα καί ἐπικεντρώθηκε σέ τρία ἀπ' αὐτά: Διά τοῦ Βαπτίσματος ὁ Χριστιανός φέρει πάνω του τήν ἰδέα, τό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ, γι' αὐτό στό ὑπόλοιπο τῆς ζωῆς του ὀφείλει νά ἐργάζεται γιά νά διατηρήσει ζωντανή μέσα του αὐτή τήν ἰδέα. Ἡ Θεία Εὐχαριστία ἐνώνει τόν ἄνθρωπο μέ τόν Χριστό, τόν καθιστᾷ Χριστοειδή καί ἀποκαλύπτει τόν Χριστό μέσα του. Οἱ δωρεές τῆς Θείας Εὐχαριστίας εἶναι κοινές καί γιά τούς ζῶντες καί γιά τούς κεκοιμημένους. Στούς μέν ζῶντες δίδει ψυχική ἀνάπαυση καί χαρίζει τήν Βασιλεία τῶν οὐρανῶν, στούς δέ κεκοιμημένους, πού γεύονται τῶν ἀγαθῶν τῆς Βασιλείας, εἶναι διαρκῆς καί ἀτελεύτητη, καθώς ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ εἶναι μία διαρκῆς Θεία Εὐχαριστία. Ὁ κ. Ἰωήλ ἀναφέρθηκε στό Μυστήριο τῆς Ἱερωσύνης, ἐπισημαίνοντας ὅτι ὁ Ἱερεὺς δέν εἶναι ἐκπρόσωπος τοῦ Θεοῦ στούς ἀνθρώπους, ὅπως λανθασμένα συχνά ἐννοεῖται, ἀλλά ἐκπρόσωπος τῶν ἀνθρώπων στόν Θεό, ἐκεῖνος πού ἀποκαλύπτει τόν Χριστό στούς ἀνθρώπους. Τέλος, εὐχήθηκε νά ἀγωνιζόμαστε σπὴν ἐφαρμογῆ τῶν ἐντολῶν καί σπὴν βίωση τῶν Μυστηρίων, γιά νά ἀποκαλύπτεται διαρκῶς ὁ Χριστός μέσα μας.

Καθηγητής ΣΥΜΕΩΝ ΠΑΣΧΑΛΙΔΗΣ

Δεύτερος ὁμιλητής ἦταν ὁ κ. Συμεὼν Πασχαλίδης, Καθηγητής τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Α.Π.Θ., μέ θέμα «Οἱ Ἅγιοι ὡς εἰκόνες τοῦ Χριστοῦ: πρότυπα γιά τό ποιμαντικό ἔργο τῆς Ἐκκλησίας καί τή λειτουργικὴ ζωὴ τῶν πιστῶν».

Ὁ κ. Καθηγητής ἐπεσήμανε ὅτι «ἀπὸ τούς πρώτους χρόνους μετά τήν ἴδρυση τῆς Ἐκκλησίας, ὁ ὄρος «ἅγιος» χρησιμοποιοῦντο γιά νά προσδιορίσει, πέραν μιᾶς κύριας, ὄντο-

λογικῆς ιδιότητος τοῦ Θεοῦ, καί τὰ μέλη τῆς Ἐκκλησίας, πού ἐνστερνίζονταν τή νέα πίστη τοῦ Ἰησοῦ... Ἡ Ἐκκλησία, ὡς τό σῶμα τοῦ ζῶντος Χριστοῦ, διασώζει διαχρονικά ἐν ἑαυτῇ τό στοιχεῖο τῆς ἀγιότητος... Ἡ ἀγιότητα τῶν μελῶν τῆς ἐκκλησιαστικῆς κοινότητος λαμβάνεται ἀπὸ τόν Θεό καί ἐπιστρέφει σέ Αὐτόν ἐπιστρέφει, πλέον, ὡς ἡ δόξα, ὁ δοξασιμὸς τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τόν ἄνθρωπο».

Ὁ κ. Πασχαλίδης τόνισε ὅτι ἡ μνήμη τῶν Ἁγίων τῆς Ἐκκλησίας καί κυρίως τῶν Μαρτύρων ἐντάσσεται σπὴν ποιμαντικὴ στόχευσή Της γιά τήν ἐξάλειψη τῶν ἐορτῶν τῶν εἰδώλων ἀλλὰ «καί σπὴν καλλιέργεια τοῦ ἐνθουσιαστικοῦ φρονήματος τῶν χριστιανῶν, μέσῳ τοῦ πρωτίστως παιδαγωγικοῦ καί ἀλειπτικοῦ χαρακτῆρα τῶν σχετικῶν μαρτυρολογικῶν καί λοιπῶν ἀγιολογικῶν κειμένων...». Παρατήρησε δέ ὅτι «τόσο οἱ μεγάλες δεσποτικές καί θεομυθικές ἐορτές ὅσο καί οἱ μνήμες τῶν ἁγίων, καθιερώθηκαν γιά νά ὑπηρετήσουν μία βαθύτερη, ἐσωτερικὴ λειτουργία στό ἐκκλησιαστικὸ φρόνημα καί βίωμα τῶν πιστῶν, ἀλλὰ καί γιά τόν ἐγκλιματισμὸ τῶν πιστῶν σπὴν λειτουργικὴ ἀποτύπωση τῶν γεγονότων τῆς Σωτηρίας καί τῆς ἐνθεῆς ζωῆς τῆς Θεοτόκου καί τῶν ἁγίων...».

Ὁ ὁμιλητής, περαίνοντας τόν λόγο του, ἐπεσήμανε ὅτι «οἱ Ἅγιοι τῆς Ἐκκλησίας καί οἱ ἐορτές τους λειτουργοῦσαν καί ὀφείλουν νά λειτουργοῦν ὡς μέσα πνευματικῆς διεγέρσεως καί ἀγῶνος, ὡς «ταμεῖα τῆς νήψεως», ὅπως σημειώνει ὁ ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἁγιορείτης, ὄχι μόνο γιά τούς προθύμους πρὸς τούς πνευματικούς ἀγῶνες, ἀλλὰ καί γιά τούς ραθύμους...».

8η ΙΕΡΑΤΙΚΗ ΣΥΝΑΞΗ

Ἡ 8η καί τελευταία, γιά τό τρέχον Ἱεραποστολικό ἔτος, Γενική Ἱερατική Σύναξη πραγματοποιήθηκε (19/5) μέ ἐπιμέρους θέμα: «Ἴνα πάντες ἐν ὄσιν».

Καθηγητής ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΔΕΣΠΟΤΗΣ

Πρῶτος εἰσηγητής ἦταν ὁ κ. Σωτήριος Δεσπότης, Ἀναπληρωπῆς Καθηγητῆς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν, ὁ ὁποῖος μίλησε μέ θέμα «Ἡ ἐνόπτια ὄλων τῶν ἀνθρώπων ὡς ἡ τελικὴ ἐντολή τοῦ Χριστοῦ καί ὡς ἡ κατ' ἐξοχὴν ἀποστολή τῆς Ἐκκλησίας».

Ὁ ὁμιλητής ἐπεσήμανε ὅτι ὁ Κύριος συνέδεσε τήν ἐνόπτητα τοῦ κόσμου μέ τήν ἐνόπτητα τῆς Ἐκκλησίας, χρησιμοποιοῦντας τήν εἰκόνα τῆς Ἀμπέλου, πού χαρακτηριστικὰ ἐμφανίζεται στό κατά Ἰωάννην Εὐαγγέλιο. Ὁ Χριστός παρομοιάζει τήν Ἐκκλησία μέ Ἄμπελο, γιατί τό ἀμπέλι χρειάζεται καθημερινή

όλοκληρώθηκαν οι Ίερατικές Συνάξεις

ΤΟΥ ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ ΕΠΙΦΑΝΙΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, ΙΕΡΟΚΗΡΥΚΟΣ

καί προσωπική φροντίδα, ἐνῶ ἀπό τόν καρπό της ἐξάγεται ὁ οἶνος, πού προκαλεῖ εὐφροσύνη καί ἔκσταση στήν ἀνθρώπινη καρδιά. Τόνισε, ἐπίσης, ὅτι στή Καινή Διαθήκη, στή γνωστή παραβολή, δίδεται ἔμφαση στους διαχειριστές τῆς ἀμπέλου, πού θέλησαν νά τήν καταχραστοῦν. Ὁ κύριος, ὅμως, τῆς ἀμπέλου, δηλ. ὁ Χριστός, δέν ἐξαρτᾶται ἀπ' αὐτούς. Μπορεῖ νά τόν δολοφονοῦν, ἀλλά ὁ Ἰδιος ἀνασταίνεται καί συνεχίζει τήν φροντίδα τῆς Ἀμπέλου-Ἐκκλησίας.

Σέ ἄλλο σημεῖο τῆς ὁμιλίας του, ὁ κ. Δεσπότης παρατήρησε ὅτι ὁ Χριστός γίνεται ὁ Ἰδιος ἢ Ἀμπελος, γίνεται κῶμα γιά τούς ἀνθρώπους, ἐνῶ ὁ λαός εἶναι τά κλήματα, ἀπό τά ὁποῖα προκύπτει τό κρασί τῆς εὐχαριστίας τοῦ κόσμου. Αὐτό, ὅμως, συμβαίνει μόνον ὅταν τά κλήματα εἶναι ὀργανικά ἐνωμένα μέ τήν ἀμπέλο. Ὁ κ. Καθηγητής ὀλοκλήρωσε τήν εἰσήγησή του ἐπισημαίνοντας ὅτι, γιά νά καρποφορήσουν τά κλήματα, πρέπει, ἀφενός μὲν νά μείνουν σταθερά στό ἔδαφος, ἀφετέρου δέ, νά βρίσκονται σέ κίνηση πρὸς τόν κόσμο. Ἡ κίνηση αὐτή προϋποθέτει τήν ἀγάπη τῆς Ἐκκλησίας καί τῶν μελῶν Της μεταξύ τους.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

Ἐπόμενος ὁμιλητής ἦταν ὁ κ. Ἀθανάσιος Παπαθανασίου, Δρ Θεολογίας, Ἀρχισυντάκτης τοῦ περιοδικοῦ «Σύναξη», πού ἀνέπτυξε τό θέμα «Μαθητεύσατε πάντα τά ἔθνη: ἡ ἱεραποστολή ὡς ἡ καί' ἐξοχὴν πραγμάτωση τοῦ οἰκουμενικοῦ χαρακτῆρα τῆς Ἐκκλησίας».

Ὁ ὁμιλητής τόνισε ὅτι ἡ ἀποστολή τῆς Ἐκκλησίας στόν κόσμο εἶναι συνυφασμένη μέ τήν ὑπαρξή Της, εἶναι ἡ ταυτότητά Της. Ἐπεσήμανε, στή συνέχεια, δύο κινδύνους πού ἐλλοχεύουν στό ἀποστολικό ἄνοιγμα τῆς Ἐκκλησίας πρὸς μή χριστιανικά περιβάλλοντα. Ὁ πρῶτος εἶναι ἡ ἀλαζονεία τοῦ εὐεργέτου, τῶν καλῶν προθέσεων.

Κατά τόν κ. Παπαθανασίου, «πρόβλημα δέν ἀποτελεῖ μόνο μία ἀδρανῆς Ἐκκλησία, ἀλλά καί μία Ἐκκλησία πού δρᾷ ἀλαζονικά, μέ τή σιγουριά ὅτι ἔχει τάχα ἐξασφαλισμένη τή

χάρη τοῦ Θεοῦ καί δέν ἀνατριχιάζει στήν ὑπόψια ὅτι -παρ' ὅλο πού εἶναι Ἐκκλησία- μπορεῖ νά ἐκπέσει τῆς χάριτος! Τήν ὅποια δραστηριότητα τίποτα δέν τή δικαιώνει αὐτομάτως· οὔτε κἂν οἱ κόποι πού καταβάλλονται καί οἱ θυσίες πού γίνονται. Ἐσχατο κριτήριο εἶναι ἡ Ἀγάπη (πρβλ. Α' Κορ. 13:1-3).

Ἀλλιῶς, παραδοκεῖ γιά ὅλους μας ὁ καυτηριασμός τῶν Φαρισαίων ἀπό τόν Χριστό, ὅταν τούς ἀποδοκίμασε ἐπειδή ὑποβάλλονταν μὲν σέ πλῆθος ταλαιπωριῶν καί θυσιῶν γιά νά μεταστρέψουν ἔστω καί ἓναν ἄνθρωπο στήν πίστη τοῦ Θεοῦ, ἀλλά τελικά τόν ἔκαναν νά ἀξίζει τήν κόλαση δύο φορές περισσότερο ἀπ' ὅ,τι οἱ ἴδιοι (Ματθ. 23:15)!».

Ὁ δεύτερος κίνδυνος εἶναι ἡ ἄγνοια τῶν ἄλλων προσώπων καί πολιτισμῶν. Τό Εὐαγγέλιο πρέπει νά συναντᾷ τό ἐκάστοτε σήμερα καί ἡ ὅποια ἱεραποστολική προσπάθεια νά σπρρίζεται στήν ἀντίληψη καί γνώση τῶν ἄλλων πολιτισμῶν. Οἱ πραγματικότητες τῶν ἄλλων (γλώσσα, πολιτισμός), πρέπει νά γίνουν γλωσσες τοῦ μηνύματος τοῦ Εὐαγγελίου. Ὁ κάθε πολιτισμός, σύμφωνα μέ τόν ὁμιλητή, πρέπει νά λειτουργήσει ὡς σάρκα τοῦ Εὐαγγελίου καί ὄχι ὡς σαρκοφάγος. Κατέληξε δέ, τονίζοντας καί πάλι, μέ ἔμφαση, ὅτι ἡ Ἐκκλησία εἶναι ἀποστολή. Αὐτός εἶναι ὁ λόγος τῆς ὑπαρξῆς Της.

Ἀκολούθησε συζήτηση ἐπὶ τῶν εἰσηγήσεων καί ἡ σύνοψη τῶν συμπερασμάτων ἀπό τόν Σεβ. Μητροπολίτη Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιο, ὁ ὁποῖος εὐχαρίστησε τούς Κληρικούς μας γιά τήν συμμετοχή τους στή σειρά τῶν Συνάξεων ὅλης τῆς χρονιάς καί ἀνανέωσε τήν ἐν Συνάξει ἐπικοινωνία μας γιά τόν ἐρχόμενο Ὀκτώβριο.

ΠΑΙΔΗΣΕΙΣ...

Η ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΚΑΙ ΕΛΕΝΗΣ ΣΤΟ ΒΟΛΟ

Τὴν μνήμη τῶν Ἁγίων Θεοστέπων Βασιλέων καὶ Ἰσαποστόλων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης ἑόρτασε μεγαλοπρεπῶς ἡ Ἱερὰ Μητρόπολη Δημητριάδος, μέ ἐπίκεντρο τοῦ ἑορτασμοῦ τὸν πανηγυρίζοντα ὁμώνυμο, περικαλλῆ καὶ παραθαλάσσιο Ναό τοῦ Βόλου. Τὴν παραμονή τῆς ἑορτῆς τελέσθηκε ὁ Μέγας Πανηγυρικός Ἑσπερινός, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Σερρῶν & Νιγρίτης κ. Θεολόγου, τὸν ὁποῖο πλαισίωσε ὁ Σεβ. Ποιμενάρχης μας κ. Ἰγνάτιος. Παρέστησαν ὁ Περιφερειάρχης Θεσσαλίας κ. Κώστας Ἀγοραστός, ὁ Δήμαρχος Βόλου κ. Ἀχιλλέας Μπέος, ἐκπρόσωποι τῶν Ἀρχῶν καὶ μέγα πλῆθος εὐσεβῶν Χριστιανῶν. Μετὰ τὸ πέρας τοῦ Ἑσπερινοῦ, ἀκολούθησε ἡ λιτάνευση τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνος τῶν Ἁγίων σπὴν παραλία τῆς πόλης, μέ κατεύθυνση τὸ μνημεῖο τῶν Ἡρώων, ὅπου τελέσθηκε ἡ ἀρτοκλασία καὶ ὁ Σεβ. κ. Ἰγνάτιος προσφώνησε θερμότητα τὸν προσκεκλημένο Μητροπολίτη Σερρῶν, ἀναφερόμενος σπὴν θεοφιλῆ διακονία τοῦ κ. Θεολόγου στὸν περικαλλῆ Ναό τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης καὶ ἐν γένει σπὴν Τοπικὴ μᾶς Ἐκκλησία κατὰ τὸ παρελθόν. Ἀπὸ τῆς μεριάς του, ὁ Σεβ. κ. Θεολόγος εὐχαρίστησε θερμὰ γιὰ τὴν εὐκαιρία πού του δόθηκε καὶ πάλι νά βρεθεῖ σπὴν γενέτειρά του καὶ χαρακτήρισε αὐτὴ τὴν ἐπιστροφή πνευματικὸ ἀναβαπτισμό. Σπὴν ὁμιλία του ἀναφέρθηκε, ἀρχικά, σπὴν ἑορτὴ τῆς Ἀναλήψεως, «εορτὴ χαρᾶς καὶ ἐλπίδας, γιατί ἀποκαλύπτει τὸν λόγο γιὰ τὸν ὁποῖο μᾶς ἔπλασε ὁ Θεός, πού δέ σχετίζεται μέ τὴν κατάκτηση αὐτῆς τῆς ζωῆς, ἀλλὰ μέ τὴν κατάκτηση τῆς ἀγιότητος καὶ τὴν εἴσοδό μας σπὴν Βασιλεία τῶν οὐρανῶν...». Ἐπικεντρώνοντας τὸν λόγο του στοὺς ἑορταζομένους Ἁγίους, ἀνέφερε ὅτι ἡ Ἐκκλησία τοὺς τιμᾷ «θεοπρεπῶς καὶ μεγαλοπρεπῶς, γιατί τῆς προσέφεραν τὴν ἐλευθερία τῆς πίστεως καὶ τῆς Λατρείας, πού στεροῦνταν τοὺς τρεῖς πρώτους αἰῶνες, γιατί παρέλαβαν ἕναν κόσμον παρηκμασμένο, πνιγμένο ἀπὸ τὰ ἀγκάθια τῆς εἰδωλολατρίας καὶ τῆς ἀπανθρωπιάς καὶ τὸν μπόλιασαν μέ τὴν δύναμη τῆς Χριστιανικῆς πίστεως, τοῦ ἔδωσαν τὴν δυνατότητα νά ἀνακαινισθεῖ μέσα ἀπὸ τὴν δύναμη τοῦ Εὐαγγελίου... Αὐτὴ ἡ Χριστιανικὴ πίστη, ὅσο κι ἂν δέν ἀρέσει σέ ὀρισμένους, πού ἐπιθυμοῦν νά προσαρμόσουν τὴν πραγματικότητα στὰ δικά τους μέτρα, δημιούργησε τὸ οἰκοδόμημα τοῦ Ἑλληνοχριστιανικοῦ πολιτισμοῦ, πού ὅμοιός του οὔτε ὑπῆρξε, οὔτε θά ὑπάρξει στοὺς αἰῶνες...». Ἀνήμερα τῆς ἑορτῆς τελέσθηκε πανηγυρική Θεία Λειτουργία, προεξάρχοντος τοῦ Σεβ. κ. Θεολόγου, συλλειτουργοῦντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Βελεστίνου κ. Δαμασκηνοῦ, ὁ ὁποῖος κήρυξε τὸν Θεῖο Λόγο.

ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΕΦΟΠΛΙΣΤΕΣ ΣΤΗΡΙΖΟΥΝ ΤΟ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΟ ΕΡΓΟ ΤΗΣ ΤΟΠΙΚΗΣ ΜΑΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Σέ 31.640 ἀνέρχονται τὰ κιβώτια μέ τρόφιμα τὰ ὁποῖα προσέφερε σπὴν Τοπικὴ μᾶς Ἐκκλησία ἡ Ἐνωσις Ἑλλήνων Ἐφοπλιστῶν, τὸ διάστημα ἀπὸ 27/3/2013 ἕως 18/12/2014 καὶ διανεμήθηκαν σέ 757 ἄπορες οἰκογένειες τῆς ἐπαρχίας μας, μέ τὴ φροντίδα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος καὶ τῶν κατὰ τόπους ἐνοριῶν. Ἐκδηλώνοντας τὰ αἰσθήματα τῆς Τοπικῆς Ἐκκλησίας, ἀλλὰ καὶ τῶν οἰκογενειῶν πού βοηθήθηκαν, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Ἰγνάτιος, σέ ἐπιστολή του πρὸς τὸν Πρόεδρο τῆς Ἐνώσεως Ἑλλήνων Ἐφοπλιστῶν κ. Θεόδωρο Βενιάμη, τόνισε μεταξύ ἄλλων: «Ἐκφράζω τὴν βαθιὰ εὐγνωμοσύνη μου, γιατί σταθήκατε στὸ πλευρὸ τοῦ χειμαζόμενου λαοῦ, σ' αὐτὴ τὴν ὀδυνηρὴ καὶ κρίσιμη γιὰ τὸν τόπο μας συγκυρία. Καὶ εἶναι ἰδιαίτερα συγκινητικὰ καὶ παρήγορα δύο γεγονότα, τὰ ὁποῖα διεπίστωσα ἀπὸ τὴν μέχρι τώρα συνεργασία μας. Τὸ πρῶτο εἶναι ὅτι δέν ἔχει ἐκλείψει τὸ φιλότιμο καὶ ἡ φιλοπατρία τοῦ λαοῦ, αὐτὸ τὸ φιλότιμο πού γεννᾷ τοὺς εὐεργέτες τοῦ ἔθνους. Τὸ δεύτερο εἶναι ὅτι δέν ἔχει ἐκλείψει οὔτε ὁ στενότερος μυστικός σύνδεσμος μέ τὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία, ὅσο κι ἂν οἱ προσπάθειες τῆς ἀποϊεροποιήσεως τῶν πάντων καὶ τοῦ ἀφελθηνισμοῦ ἐντείνονται στὶς μέρες μας. Τὸ φιλότιμο, τὴ φιλοπατρία καὶ τὴν εὐσέβεια τὰ εἶδα στὰ πρόσωπά σας, διότι στὶς δύσκολες ἐθνικές περιστάσεις πού ζοῦμε σταθήκατε σπυρίγματα καὶ εὐεργέτες τῆς πατρίδος, τὴν δέ βοήθειά σας δέν προσφέρατε αὐθαίρετα, ἀλλὰ σέ συνεργασία μέ τὴν Ἁγία Ἐκκλησία, ὡς γνήσια τέκνα Της. Γιὰ ὅλα αὐτὰ θά ἔχετε πάντοτε τὴν βαθύτερη ἐκτίμησή μου καὶ τὴν ἀνεξόφλητη εὐγνωμοσύνη μου...»

ΛΗΞΗ ΤΩΝ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟΥ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ

Ὁλοκλήρωσε τὴ λειτουργία του, γιὰ τὸ τρέχον Ἱεραποστολικὸ ἔτος, τὸ Φροντιστήριον Λειτουργικῆς Γλώσσας τῆς Τοπικῆς μᾶς Ἐκκλησίας, πού ἀπευθύνθηκε σέ ὅσους ἐνδιαφέρονται γιὰ τὴν σπουδὴ τῶν Λειτουργικῶν καὶ Ἀγιογραφικῶν κειμένων τῆς Ἐκκλησίας μας. Τὸ Φροντιστήριον λειτούργησε στὸν Ἱερό Ναό Ἁγίων Θεοδώρων Βόλου, μέ ὑπεύθυνη τὴν Ὁσιολογιωτάτη Μοναχὴ Λαυρεντία, ἀδελφὴ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Λαυρεντίου Πηλίου, καὶ εἶχε γενικὸ θέμα: «Τὰ Ἀποστολικά ἀναγνώσματα τῶν Κυριακῶν τοῦ ἐνιαυτοῦ». Κατὰ τὴν τελετὴ λήξεως (4/5), ἡ Μοναχὴ Λαυρεντία ἀναφέρθηκε στὸ γενικὸ θέμα τῆς χρονιάς, ἐπεσήμανε τὴν ἀθρόα συμμετοχὴ καὶ ἀνταπόκριση τοῦ ἀκροατηρίου, καθὼς καὶ τὸ ἀμείωτο ἐνδιαφέρον του γιὰ τὴν ἐμπεριστατωμένη καὶ πολὺπλευρῆ σπουδὴ τῶν κειμένων. Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Ἰγνάτιος ἐπεσήμανε τὴ σπουδαιότητα τῆς ἐκμάθησης τῶν Λειτουργικῶν κειμένων τῆς Ἐκκλησίας, καθὼς ἀποσκοπεῖ σπὴν ἐξοικείωση τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ μέ τὴν γλῶσσα τῆς Θεῆς Λατρείας καὶ τῶν Γραφῶν, γεγονός πού θά συμβάλει σπὴν συνειδητὴ καὶ μετ' ἐπιγνώσεως συμμετοχὴ σπὴν ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας.

ΛΑΜΠΡΗ Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ ΣΤΟ ΒΟΛΟ

Με τήν δέουσα λαμπρότητα καί ιεροπρέπεια ή Τοπική μας Έκκλησία έόρτασε τήν μεγίστη Δεσποτική έορτή τής 'Αναλήψεως, μέ επίκεντρο τόν πανηγυρίζοντα μεγαλοπρεπή Ναό τού Βόλου. Τήν παραμονή τής έορτής τελέστηκε ό Μέγας Πανηγυρικός Έσπερινός, χοροστατούντος τού Σεβ. Μητροπολίτου Καισαριανής, Βύρωνος & Ύμπτου κ. Δανιήλ. Παρέστησαν εκπρόσωποι τών 'Αρχών καί πλήθος εύσεβών Χριστιανών. Στο κήρυγμα του ό Σεβ. Δανιήλ εισήγαγε τό φιλακόλουθο πλήθος στό πνευματικό θησαυροφυλάκιο τής έορτής, έπισημαίνοντας τρεις λόγους γιά τούς όποιους έορτάζουμε τήν 'Ανάληψη τού Κυρίου: 'Ο πρώτος είναι ότι ή 'Ανάληψη συνιστά τήν ολοκλήρωση τού σχεδίου τής 'Ενανθρώπησης, τήν ολοκλήρωση τών έργων τού Χριστού γιά έμάς καί τή σωτηρία μας. 'Ο δεύτερος λόγος είναι γιατί ό Κύριος, κατά τήν 'Ανάληψη του, επέστρεψε «όπου ήν τό πρότερον», όχι μόνος, αλλά μαζί μέ τούς Μαθητές Του καί όλους όσους πιστεύουν καί μαρτυρούν τόν όνομα Του. Δέν ζήτησε τήν δόξα μόνο γιά τόν έαυτό Του αλλά τήν μοιράστηκε μέ τήν ανθρωπότητα. 'Ο τρίτος λόγος, κατά τόν Άγιο 'Ιωάννη τόν Χρυσόστομο, είναι ή ανταλλαγή δώρων μεταξύ ούρανού καί γής, κατά τήν 'Ανάληψη. 'Εμείς οι άνθρωποι στείλαμε ως δώρο στόν ούρανό τόν Χριστό καί ό Θεός Πατέρας αντίδωρε στήν Έκκλησία τό Πανάγιο Πνεύμα, τό όποιο τήν συγκροτεί καί τήν καθοδηγεί. Στο τέλος τού Έσπερινού ακολουθήσε ή λιτάνευση τών 'Ιερών Εικών τής 'Αναλήψεως καί τής Παναγίας Γραμμουστιανής στους δρόμους τής ένορίας. 'Ανήμερα τής έορτής τελέστηκε πανηγυρική Θεία Λειτουργία, ιεουργούντος τού Σεβ. Μητροπολίτου Καισαριανής, Βύρωνος & Ύμπτου κ. Δανιήλ, ό όποιος κήρυξε τόν Θείο Λόγο, συλλειτουργούντος τού Σεβ. Ποιμενάρχου μας κ. 'Ιγνατίου. Παρόντες ήσαν ό Βουλευτής Μαγνησίας κ. Χρήστος Μπουκώρος, ό Δήμαρχος Βόλου κ. 'Αχιλλέας Μπέος, ενώ πληθωρική ήταν ή παρουσία τού λαού τού Θεού.

ΠΑΝΔΗΜΗ ΥΠΟΔΟΧΗ ΙΕΡΟΥ ΛΕΙΨΑΝΟΥ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΣΤΗΝ ΑΓΡΙΑ

Σέ κλίμα κατάνυξης καί χαράς ή πόλη τής 'Αγριάς καί ή Τοπική μας Έκκλησία ύποδέχθηκαν (26/4), τεμάχιο τού 'Ιερού Λειψάνου τού 'Αγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τού Τροπαιοφόρου, τό όποιο φυλάσσεται στόν ιστορικό

καί μνημειακό 'Ιερό Ναό 'Αγίου Γεωργίου Ροτόντα Θεσσαλονίκης. Τό 'Ιερό Λείψανο έκόμισε ό Πρωτ. Γεώργιος Χειλάς καί ύποδέχτηκε στό πρόπυλαιο τού 'Ιερού Ναού 'Αγίου Γεωργίου 'Αγριάς ό Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. 'Ιγνατίος, επικεφαλής τού 'Ιερού Κλήρου

καί τού εύσεβους λαού. Στή σύντομη όμιλία του ό κ. 'Ιγνατίος έξέφρασε τήν εύγνωμοσύνη τής Τοπικής μας Έκκλησίας στόν Παναγιώτατο Μητροπολίτη Θεσσαλονίκης κ. Άνθιμο, γιατί έδωσε τήν άδεια καί εύλογία του «νά ύποδεχθούμε σήμερα στόν τόπο μας έναν θησαυρό. 'Η παραμονή του ανάμεσα μας θά γίνει άφορμή γιά έντονότερη προσευχή γιά μία καλύτερη Έλλάδα, γιά ένδυνάμωση τής πίστης καί τής έμπιστοσύνης μας στό θέλημα τού Θεού, γιά τήν ειρήνη σ' όλο τόν κόσμο, γιά τήν προστασία τών ανθρώπων από τόν έπάραιο θρησκευτικό φανατισμό...».

ΚΛΗΡΙΚΟΛΑΪΚΕΣ ΣΥΝΑΞΕΙΣ

'Ολοκληρώθηκε, γιά τί φεινή 'Ιεραποστολική χρονιά, ή σειρά τών Κληρικολαϊκών Συνάξεων πού πραγματοποιήθηκαν στίς κατά τόπους 'Αρχιερατικές Περιφέρειες τής 'Ιερās Μητροπόλεως, μέ σκοπό τήν άμεση επικοινωνία τού Σεβασμιωτάτου μέ τά στελέχη τών ένοριών τής περιφέρειας, Κληρικούς καί λαϊκούς, καθώς έπίσης καί τήν επίλυση προβλημάτων. Στίς 20/4, στό Βελεστίνο, πραγματοποιήθηκε ή Σύναξη τής 'Αρχιερατικής Περιφέρειας Βελεστίνου. Στίς 4/5 στίς Μηλιές έγινε ή Σύναξη τών 'Αρχιερατικών Περιφερειών Μηλεών, 'Αργαλαστής καί Λαύκου, ένώ στίς 23/5, στόν 'Ιερό Ναό 'Αγίας Παρασκευής Τσαγκαράδας, πραγματοποιήθηκε ή Σύναξη τών 'Αρχιερατικών Περιφερειών Κισσού καί Ζαγοράς. Σέ όλες τίς Συνάξεις προήδρευσε ό Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. 'Ιγνατίος καί συμμετείχαν οί Κληρικοί, οί 'Εκκλησιαστικοί 'Επίτροποι, οί 'Ιεροψάλτες καί λοιπά στελέχη, πού στελεχώνουν τίς ένορίες τών Περιφερειών.

ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΕΣ ΘΕΙΕΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΕΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΜΑΘΗΤΕΣ

Τήν επικοινωνία του μέ τά παιδιά, μέσα στό Λειτουργικό πλαίσιο τής Έκκλησίας μας, συνέχισε ό Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. 'Ιγνατίος. Τή Δευτέρα 20/4, τέλεσε ύποδειγματική-κατηχητική Θεία Λειτουργία γιά τούς μαθητές τής 1ης τάξεως τού 1ου Λυκείου Βόλου, στόν 'Ιερό Ναό 'Αγίου Μοδέστου Μελισσατικών. Κατά τή διάρκεια τής Θείας Λειτουργίας, ό Σεβασμιώτατος καί ό Θεολόγος Καθηγητής κ. Σωπήριος Τσιτσιρίγκας, ανέλυαν στό παιδιά τά μέρη καί τά τελούμενα τής Θείας Λειτουργίας, επικεντρώνοντας στό βασικά σημεία τού Μυστηρίου τής Θείας Εύχαριστίας. Στο τέλος, ό Σεβασμιώτατος κάλεσε τά παιδιά, αυτές τίς ήμέρες νά

κάνουν καί μία ιδιαίτερη προσευχή γιά τίς άθωες ψυχές πού καθημερινώς χάνονται στό νερά τής Μεσογείου, ψάχνοντας μία καλύτερη ζωή, μακριά από τόν τρόπο καί τό φόβο τού πολέμου. 'Αντίστοιχες λειτουργικές έμπειρίες έζησαν οί μαθητές τού 1ου ΓΕΛ Ν. 'Ιωνίας, στόν 'Ιερό Ναό 'Αγίας Βαρβάρας Ν. 'Ιωνίας (22/4) καί οί μαθητές τού Δημοτικού Σχολείου Πορταριάς, στόν 'Ιερό Ναό 'Αγίου Νικολάου Πορταριάς (24/4).

ΔΙΗΜΕΡΟ ΧΟΡΩΔΙΑΚΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΑΦΙΕΡΩΜΕΝΟ ΣΤΗ ΘΑΛΑΣΣΑ

Διήμερο Μουσικό Φεστιβάλ, με θέμα τή θάλασσα, πραγματοποιήθηκε τό διήμερο 23-24/5 στό Πολιτιστικό Κέντρο Νέας Ίωνίας, μέ τίτλο: «Μουσικές θαλασσογραφίες καί άλλες ύμνωδίες», παρουσία του Σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Ίγνατίου. Οί εκδηλώσεις διοργανώθηκαν από τόν νέο φορέα πολιτισμού τής Ίερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος «ΜΑΓΝΗΤΩΝ ΚΙΒΩΤΟΣ». Τό Σάββατο 23/5 παρουσιάστηκαν:

- Α. Ἡ Χορωδία του Συνδέσμου Ἱεροσαλιτῶν Βόλου «Ἁγιος Ἰωάννης ὁ Κουκουζέλης», ὑπό τή δ/νση του κ. Δημητρίου Κατσικλή, Πρωτοψάλτου του Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀναλήψεως του Χριστοῦ Βόλου καί Καθηγητοῦ Βυζαντινῆς Μουσικῆς.
- Β. Ὁ Βυζαντινός Χορός Ψαλιτριῶν «Αἱ Ἄδουσαι», ὑπό τή δ/νση τής Δομειστίκαινας Σεβαστῆς Μαζέρα-Μάμαλη, Δρος Βυζαντινῆς Μουσικολογίας, πιανίστριας, Διπλωματοῦχου Βυζαντινῆς Μουσικῆς.
- Γ. Ὁ Βυζαντινός Χορός τῶν Ἱερέων τής Ίερᾶς Μητροπόλεώς μας, μέ χοράρχη τόν Ἀρχιμ. Ἐπιφάνιο Οἰκονόμου, Ἱεροκήρυκα τής Μητροπόλεως καί Καθηγητή Βυζαντινῆς Μουσικῆς.

Τίν Κυριακή 24/5 παρουσιάστηκαν:

- Α. Ἡ Παιδική καί Νεανική χορωδία τής Ἱ.Μ. Δημητριάδος, μέ χοράρχη τίν κ. Μαριάννα Σαμαρτζῆ.

Ἡ βραδιά συνεχίστηκε μέ τίν σολιστική συμμετοχή του κ. Γιώργου Φουντούλη καί τής ἐξαιρετῆς σολίστ κ. Μαρίας Βολουδάκη. Ὁ σπουδαῖος συνθέτης καί κιθαρωδός μελοποίησε σπουδαῖα ποιήματα μεγάλων ποιητῶν μας, τά ὁποῖα ἀποδόθηκαν ἀπό τίν κ. Βολουδάκη μέ θαυμαστό τρόπο.

- Β. Ἡ Βολιώτικη Χορωδία, μέ μαέστρο τίν κ. Στάσα Τζάλλα.

Τό μουσικό ἀφιέρωμα στήν θάλασσα ὁλοκληρώθηκε μέ τόν λόγο του Σεβασμιωτάτου, ὁ ὁποῖος ἀφοῦ συνεχάρη τούς συντελεστές τής ἐξαιρετικῆς αὐτῆς προσπάθειας, δήλωσε πόσο σημαντικό εἶναι σέ αὐτόν τόν τόπο ὅτι ἡ παράδοση συνεχίζει νά εἶναι ζωντανή καί ἀποτελεῖ ἔκφραση τής ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς.

ΕΚΟΙΜΗΘΗ Ο Π. ΑΓΓΕΛΟΣ ΚΟΤΣΙΝΑΡΗΣ

Σέ ἡλικία 83 ἐτῶν ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ (1/4) ὁ π. Ἄγγελος Κοτσινάρης, ἐπί σειρά ἐτῶν Ἐφημέριος του Ἱ. Ναοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου & Ἐλένης Βρύναινας. Ὁ π. Ἄγγελος γεννήθηκε στό μαρτυρικό χωριό Δράκεια τό 1932. Ἀποφοίτησε ἀπό τό Γυμνάσιο καί ἐν συνέχεια τό Ἐκκλ/κό Φροντιστήριο Καρδίτσας. Χειροτονήθηκε Διάκονος καί Πρεσβύτερος τό 1985 ἀπό τόν Μακαριστό Μητροπολίτη Δημητριάδος καί μετέπειτα Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν & πάσης Ἑλλάδος Χριστόδουλο. Διορίστηκε ὡς τακτικός Ἐφημέριος στόν Ἱ.Ν. Ἁγίων Κων/νου καί Ἐλένης Βρύναινας, ὅπου διακόνησε ἐπί 22 συναπτά ἔτη, ἕως τό 2007. Φιλακόλουθος, συνεπής, λάτρης του καλοῦ, ὑπρέτης τής ἀγάπης, ἀγκάλιαζε καί διακονοῦσε τούς πάντες. Τό

2007 καί σέ ἡλικία 75 ἐτῶν συνταξιοδοτήθηκε καί μετετέθη στό Βόλο, ὅπου ἔθεσε τόν ἑαυτό του στή διάθεση τής τοπικῆς Ἐκκλησίας. Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος του ἀνέθεσε τή διακονία του Ἱ.Ν. Ἁγίου Ἀθανασίου Ἀγριαῶν, ὅπου ὑπρέτησε μέ νεανικό ζήλο μέχρι τό τέλος τής ζωῆς του. Ἡ ἐξόδιος Ἀκολουθία του ἐψάλη τίν Πέμπτη 2/4 στόν Ἱερό Ναό Ἁγίου Νικολάου Δράκειας.

ΝΕΟΣ ΚΛΗΡΙΚΟΣ ΣΤΗΝ ΤΟΠΙΚΗ ΜΑΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Ἐνα νέο ἐθελοντή Κληρικό ἀπέκτησε ἡ Τοπική μας Ἐκκλησία. Πρόκειται γιά τόν π. Εὐστάθιο Τρικεριώτη, ὁ ὁποῖος χειροτονήθηκε Διάκονος στόν πανηγυρίζοντα Ἱερό Ναό Ἁγίου Γεωργίου Ἀγριαῶν (23/4) καί Πρεσβύτερος στόν Ἱερό Ναό Ἁγίου Ἐλευθερίου Βόλου (3/5), ἀπό τόν Σεβ. Μητροπολίτη Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιο, παρουσία πλήθους πιστοῦ λαοῦ. Στήν ὁμιλία του ὁ κ. Ἰγνάτιος σημείωσε ὅτι «ἡ ἱερωσύνη εἶναι δῶρο του Θεοῦ καί τό ἔργο τῆς εἶναι ἡ διακονία του ἀνθρώπινου προσώπου, μέ σκοπό τίν κατά Χριστόν τελείωση καί σωτηρία του...». Ἐπεσήμανε τίν δραστηριότητα του νέου Ἱερέως στόν κῶρο του ἐθελοντισμοῦ καί τής κοινωνικῆς προσφορᾶς, μετά τίν ἀποστρατεία του ἀπό τῆς Ἐνοπλῆς Δυνάμεις καί τόνισε ὅτι ἔχει ὅλες τῆς προϋποθέσεις ν' ἀνταποκριθεῖ στή νέα του ἀποστολή, ὑπό τῆς δύσκολες συνθήκες πού διαμορφώνονται, πλέον, στήν κοινωνία μας.

ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΘΗΚΕ Ο ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΣ ΝΑΟΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΣΤΑ ΚΑΝΑΛΙΑ

Μέ τόν Ἀγιασμό τῶν Θυρανοξίων πού τέλεσε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος (20/5), παραδόθηκε καί ἐπίσημα στήν κοινή Λατρεία, μετά τίν ἀνακαίνισή του, ἕνα σημαντικότερο μνημεῖο τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας, τό Ἱερό Παρεκκλήσιο του Ἁγίου Νικολάου Καναλιῶν. Τό μοναδικό αὐτό βυζαντινό μνημεῖο τῆς περιοχῆς μας, του 12ου αἰ., ἀνασπλώθηκε μέ συντονισμένες προσπάθειες τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας καί χρηματοδοπήθηκε ἀπό τό Ἐπιχειρησιακό Πρόγραμμα «Θεσσαλία - Στερεά Ἑλλάδα - Ἡπειρος 2007-2013» τῆς Περιφέρειας Θεσσαλίας. Φορέας ὑλοποίησης ἦταν ἡ Διεύθυνση Ἀνασπίλωσης Βυζαντινῶν καί Μεταβυζαντινῶν Μνημείων, του Ὑπουργείου Πολιτισμοῦ, Παιδείας & Θρησκευμάτων. Στήν τελετή παρευρέθηκαν ὁ Περιφερειάρχης Θεσσαλίας κ. Κωνσταντῖνος Ἀγοραστός, ὁ Δήμαρχος Ρήγα Φεραίου κ. Δημήτρης Νασίκας, ἐκπρόσωποι τῶν φορέων ὑλοποίησης του ἔργου καί πλῆθος κόσμου.

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΛΗΞΗΣ ΤΩΝ ΣΧΟΛΩΝ ΓΟΝΕΩΝ

Πλήθος νέων γονέων και συζύγων συγκεντρώθηκε (17/5) στο Συνεδριακό Κέντρο Θεσσαλίας, σε ειδική εκδήλωση που πραγματοποιήθηκε με αφορμή την λήξη του Ίεραποστολικού έτους, για τα μέλη των Ένοριακών Σχολών Γονέων της Ίερῆς Μητροπόλεως Δημητριάδος. Κεντρικός ομιλητής ήταν ο Πρωτ. Χαράλαμπος Παπαδόπουλος, γνωστός στον διαδικτυακό χώρο ως «π. Λίβυος», ο οποίος ανέπτυξε το θέμα: «Γονείς γεμάτοι ενοχές». Ο π. Χαράλαμπος, μεταξύ άλλων, σημείωσε ότι: «Τό παιδί δέν κρατά από μᾶς αὐτά πού εἶπαμε, ἀλλά αὐτά πού βίωσε... Νά καταπολεμήσουμε τήν τελειομανία... Ἡ

Χάρη μου χαρίζεται μέ ταπείνωση, συντριβή καί ἀγάπη, δέν τήν κερδίζω μέ τήν ἀξία μου... Τό παιδί ζητάει γνισιότητα, ἀρμονία, ἰσορροπία... Νά κατάλάβω τόν ἑαυτό μου. Νά ἀποκόψω αὐτογνωσία, ὄχι ὅμως αὐτοαναφερόμενη, ἀλλά μέσα ἀπό τούς ἄλλους καί τό Θεό. Μέ τρόπο μυστηριακό καί ὄχι μαγικό θεραπεύονται ὑπαρξιακές ἀλλοιώσεις πού δέν μποροῦν νά θεραπευτοῦν ἀλλιῶς... Νά ἀποφεύγουμε τίς συγκρί-

σεις, γιατί δέν ὀδηγοῦν πουθενά. Κάθε ἄνθρωπος, κάθε οἰκογένεια, κάθε περίπτωση, εἶναι μοναδικά... Τά ἀντίθετα, ὄχι τά ὅμοια, φέρνουν τήν ἀρμονία καί τήν ἰσορροπία στή φύση... Τά παιδιά δέν μᾶς ἀνήκουν. Εἶναι τοῦ Θεοῦ... Τό παιδί θά ἀντιληφθεῖ στό βάθος τήν γνισιότητα τῶν προθέσεων τοῦ γονιοῦ... Ἡ ἀγάπη δέν εἶναι ἐνστικτο, εἶναι ἐπιλογή». Τήν ἐκδήλωση ἔκλεισε ὁ Σεβ. Ποιμενάρχης μας κ. Ἱγνάτιος, ὁ ὁποῖος εὐχαρίστησε τόν π. Χαράλαμπο γιά τήν παρουσία του στήν Τοπική μας Ἐκκλησία, ἐξέφρασε τή μεγάλη του χαρά γιά τό ποσοστό συμμετοχῆς τῶν γονέων στίς Σχολές Γονέων καί τούς εὐχαρίστησε γιά τήν συμπόρευση καί τήν ἐμπιστοσύνη πού δείχνουν στό ἔργο τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας.

ΣΤΟΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΟ ΜΑΣ ΝΑΟ ΤΑ «ΑΧΡΑΝΤΑ ΠΑΘΗ»

Στόν Ἱερό Μητροπολιτικό Ναό τοῦ Ἁγίου Νικολάου Βόλου φιλοξενήθηκαν (28/3-2/4) τά «Ἀχραντά Πάθη» τοῦ Κυρίου μας, κατάλοιπα τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, τοῦ Ἀκάνθινου Στεφάνου, τῆς Χλαμύδας τοῦ μαρτυρίου καί τοῦ Παναγίου Τάφου τοῦ Χριστοῦ, πού φυλάσσονται στήν Ἱερά Μονή Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Αἰγίου. Τά ἱερότατα κειμήλια κόμισε στήν Τοπική μας Ἐκκλησία ὁ Ἡγούμενος τῆς Μονῆς Ἀρχιμ. Καλλίνικος καί τά ὑποδέχθηκε, ἐπικεφαλῆς τοῦ ἱεροῦ Κλήρου καί τοῦ εὐσεβοῦς λαοῦ, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἱγνάτιος. Μετά τήν

Δέηση, τελέστηκε ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἀκαθίστου Ὕμνου, χοροστατοῦντος τοῦ κ. Ἱγνατίου, στό τέλος τῆς ὁποίας ὁμιλήσε εἰσαγωγικῶς ὁ Προϊστάμενος τοῦ Ναοῦ Πρωτ. Χαρίλαος Παπαγεωργίου. Στή συνέχεια ὁ Ἡγούμενος π. Καλλίνικος ἀναφέρθηκε διεξοδικά στήν ἱστορία τοῦ ἱεροῦ κειμηλίου, τό ὁποῖο εἶναι αὐτοκρατορικό δῶρο τῶν Παλαιολόγων στόν Κτίτορα τῆς Ίερῆς Μονῆς Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Αἰγίου Ὅσιο Λεόντιο, τό 1450.

Ἀπό τή μεριά του ὁ Σεβ. κ. Ἱγνάτιος ἐξέφρασε τήν εὐγνωμοσύνη τῆς Τοπικῆς Ἐκκλησίας τόσο πρὸς τόν Ἡγούμενο τῆς Μονῆς, ὅσο καί πρὸς τόν Σεβ. Μητροπολίτη Καλαβρυτῶν & Αἰγιαλείας κ. Ἀμβρόσιο, ὁ ὁποῖος ἀσμένως ἔδωσε τήν προβλεπόμενη ἄδεια γιά τήν μεταφορά τῶν «Ἀχράντων Παθῶν» στήν Ἱερά Μητρόπολη Δημητριάδος, πού τά χαρακτήρισε «δῶρο τοῦ Κυρίου μας, γιά νά βιώσουμε πῶς ἔντονα καί ἐμπειρικά τό Ἅγιο Πάθος Του...».

ΑΝΑΒΙΩΣΕ Η ΝΑΥΤΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Ὁ νεοσύστατος φορέας Πολιτισμοῦ τῆς Ίερῆς Μητροπόλεως Δημητριάδος, «ΜΑΓΝΗΤΩΝ ΚΙΒΩΤΟΣ, γιά τή διάσωση τοῦ Πολιτιστικοῦ Ἀποθέματος», ἐπανεφέρε τή φετινὴ χρονιά τό θεσμό τῆς «Ναυτικῆς Ἑβδομάδας στό Βόλο», ἀπό 2 ἕως 8 Ἰουνίου. Μέ συνδιοργανωτές τόν Δήμο Βόλου, τίς Ἐφορεῖες Προσκόπων, Συλλόγους ἐρασιτεχνῶν ἀλιέων, τούς Ναυτικούς, Ἀθλητικούς Ὁμίλους καί τά Ἀθλητικά Σωματεῖα, παρουσιάσθηκαν Χορωδίες, ἡ Φιλαρμονική τῆς πόλης μας καί ἡ περίφημη Μπάντα τοῦ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ. Ἡ ἔναρξη τῆς Ναυτικῆς Ἑβδομάδος ἔγινε ἀπό τόν Σεβ. Μητροπολίτη μας κ. Ἱγνάτιο (2/6), στήν παραλία τοῦ Βόλου, μέ μουσικό πρόγραμμα ἀπό τήν Φιλαρμονική τοῦ Δήμου Βόλου, θεατρικό ἀπό τούς νέους τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας καί ἐπίδειξη παραδοσιακῆς ἰστιοπλοῖας ἀπό τούς Ναυτοπροσκόπους. Στήν ἔναρξη τῶν ἐκδηλώσεων ὁ κ. Ἱγνάτιος ἐπεσήμανε, μεταξύ ἄλλων, ὅτι «ἡ ναυτικὴ ἑβδομάδα προάγει τήν ἐνόπτια τῶν πολιτῶν, ἀναδεικνύει τόν πλοῦτο καί τήν φιλοξενία τοῦ τόπου μας. Μέσα ἀπό τόν πολιτισμό, τήν πίστη καί τήν Ὁρθοδοξία μας θά ἀντλήσουμε δύναμη σέ αὐτές τίς δύσκολες στιγμές πού βιώνει ὁ λαός μας...». Τήν Τετάρτη 3/6 παρουσιάστηκε μουσικό πρόγραμμα ἀπό τό Σύνδεσμο Ἱεροψαλτῶν Βόλου «Ἰωάννης Κουκουζέλης», τήν Ὁρχήστρα «Ρυθμός» καί τήν «Πολυφωνική Χορωδία Βόλου». Τήν Πέμπτη 4/6, στό Ἄθυνασάκειο Ἀρχαιολογικό Μουσείο Βόλου, πραγματοποιήθηκε Ἡμερίδα, σέ συνεργασία μέ τήν Ἑταιρεία Ἀστρονομίας καί Διαστήματος. Τήν Παρασκευή 5/6 στήν παραλία τοῦ Βόλου πραγματοποιήθηκε ἐκδήλωση μέ παραδοσιακούς χορούς τῆς θάλασσας καί λαϊκό παραδοσιακό πανηγύρι, μέ τή συμμετοχή χορευτικῶν συγκροτημάτων. Τό Σάββατο 6/6 ὁ Σεβασμιώτατος λειτουργῆσε στίς ἐγκαταστάσεις τῶν ἐκπαιδευτηρίων τῆς Ίερῆς Μητροπόλεως «Ἅγιος Ἀπόστολος ὁ Νέος» στό Ἀλιβέρι, μέ κεντρικό σύνθημα: «Κόντρα στίς διακρίσεις». Μετά τό πέρασ τῆς Θεῆας Λειτουργίας ἀκολούθησε πανηγύρι μέ χορούς καί τραγούδια. Τήν ἴδια μέρα πραγματοποιήθηκε συναυλία τῆς περιφημῆς μπάντας τοῦ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ μπροστά ἀπό τό Μνημεῖο τῶν Ἡρώων. Τήν Κυριακή 7/6 τελέστηκε Ἀρχιερατική Θεῖα Λειτουργία ἀπό τό Σεβ. Μητροπολίτη μας στόν Ἱερό Ναό Ἁγίων Κωνσταντίνου καί Ἑλένης Βόλου καί ἐψάλη μνημόσυνο γιά τόν «Ἄγνωστο Ναῦτη» καί τούς ναυτικούς. Τήν Δευτέρα 8/6, στό Πνευματικό Κέντρο τῆς Ίερῆς Μητροπόλεως Δημητριάδος μέ τήν συνεργασία τοῦ Συλλόγου Συμπαραστάσεως Κρατουμένων «Ο ΕΣΤΑΥΡΩΜΕΝΟΣ», πραγματοποιήθηκε καλλιτεχνική ἐκδήλωση μέ θέμα: «Τό νησί τῶν Τρικέρων». Τήν Τετάρτη 10/6, στήν παραλία τοῦ Βόλου, πραγματοποιήθηκε ἡ καταληκτικὴ μεγάλη ἐκδήλωση μέ θέμα: «Νά ξανακάνουμε τή Μεσόγειο θάλασσα εἰρήνης».

Η ΑΝΩΤΑΤΗ ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΣΤΟΝ ΠΡΩΤΟΨΑΛΤΗ ΠΕΤΡΟ ΜΠΛΑΝΑ

Στό Πολιτιστικό Κέντρο της Νέας Ίωνίας πραγματοποιήθηκε (3/5) καλλιτεχνική εκδήλωση τιμής και αναγνώρισης στο πρόσωπο του επί 27 συναπτά έτη (1986-2013) Πρόεδρου του Συνδέσμου Ίεροψαλτών της Ίερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος «Όσιος Ίωάννης ὁ Κουκουζέλης» και Πρωτοψάλτου του Ίεροῦ Ναοῦ Ἀγίας Βαρβάρας Ν. Ίωνίας, Πέτρου Μπλάνα. Γιά τόν Πέτρο Μπλάνα μίλησαν ὁ Λαμπαδάριος τοῦ Ἱ.Ν. Ἀγίας Βαρβάρας Ν. Ίωνίας κ. Δημήτρης Μανώλης καί ὁ νέος Πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου Ίεροψαλτῶν κ. Εὐστάθιος Γραμμένος. Ἀκολούθησε καλλιτεχνικό πρόγραμμα ἀπό τήν Χορωδία τοῦ Συλλόγου Ίεροψαλτῶν Κοζάνης «Ίάκωβος Ναυπλιώτης», ὑπό τή δ/νση τοῦ Πρωτοψάλτου κ. Σωτηρίου Ἀρβανίτη καί τήν Χορωδία τοῦ Συνδέσμου Ίεροψαλτῶν της Ίερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος «Όσιος Ίωάννης ὁ Κουκουζέλης», ὑπό τήν δ/νση τῶν Πρωτοψαλτῶν Μιχαήλ Μελέτη, Κυριαζή Νικολέρη καί Ίωάννου Σχώρη. Στή συνέχεια, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος ἀπένευσε στόν Πρωτοψάλτη Πέτρο Μπλάνα τήν Ἀνώτατη Τιμητική Διάκριση τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας, τόν Χρυσό Σταυρό μετὰ Διπλώματος, καί ὁ Πρόεδρος τῶν Ίεροψαλτῶν κ. Εὐστάθιος Γραμμένος Τιμητική Πλακέτα μετὰ Διπλώματος. Στήν σύνομιση ὁμιλία τοῦ ὁ Σεβ. Ποιμενάρχου μας ἀναφέρθηκε στήν πολυετῆ συνεργασία τοῦ μέ τόν τ. Πρόεδρο τῶν Ίεροψαλτῶν, στό πρόσωπο τοῦ οὐοιοῦ εἶδε «τήν καθαρότητα, τήν εἰλικρίνεια, τό πνεῦμα τῆς ἐνόπτης καί τῆς μαθητείας... Σήμερα ὁ Πέτρος Μπλάνας λαμβάνει αὐτό πού τοῦ ἀξίζει, ὄχι συμβολικά ἢ ἐθιμικά, ἀλλά αὐθεντικά καί ἀληθινά, γιατί τίμησε τήν Τοπική μας Ἐκκλησία καί ὀλόκληρο τόν Ίεροψαλτικό κόσμο...». Στήν εὐχαριστήρια ὁμιλία τοῦ ὁ τιμηθεῖς ἀναφέρθηκε στήν πορεία τῆς ζωῆς τοῦ, στήν πρώτη γνωριμία καί ἐπαφή τοῦ μέ τόν ψαλτικὴ τέχνη καί παράδοση, ἀπένευσε τὰ ὀφειλόμενα στήν μητέρα, στή σύζυγό τοῦ, καθώς καί στοὺς σπουδαίους δασκάλους τοῦ, ἐνῶ κατέθεσε τήν εὐγνωμοσύνη τοῦ σέ πρόσωπα τοῦ Ίεροψαλτικοῦ κόσμου, πού δέ βρίσκονται στή ζωή, ἀλλά συνέβαλαν καταλυτικά στήν ἱεροψαλτικὴ ἐξέλιξη τοῦ.

Η ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ ΥΠΟΔΕΧΘΗΚΕ ΤΗΝ ΙΕΡΑ ΕΙΚΟΝΑ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

Μέ τήν πρέπουσα λαμπρότητα ὑποδέχθηκε (5/6) ἡ Νέα Ίωνία τήν ἐφέστιο Ἱερά Εἰκόνα τῆς Ἀγίας Τριάδος ἀπό τό Καβακλί τῆς Ἀνατολικῆς Ρωμυλίας. Τῆς ὑποδοχῆς προεξήρχε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος, ἐπικεφαλῆς τοῦ Ίεροῦ Κλήρου καί τοῦ εὐσεβοῦς λαοῦ. Ἄγνημα τοῦ Συλλόγου Διατήρησης καί Προβολῆς τῆς Παράδοσης τῆς Ἀνατολικῆς Ρωμυλίας παρευρέθηκε τιμητικά στήν ὑποδοχή, ἐνῶ τιμές ἀπέδωσε ἡ Φιλαρμονική Ὀρχήστρα τοῦ Δήμου Βόλου. Ἐν συνεχείᾳ, τελέστηκε Πανηγυρικός Ἐσπερινός, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβ. κ. Ἰγνατίου, παρουσία πλήθους κόσμου πού συνέργησε γιά νά προσκυνήσει στή χάρη τῆς Ἀγίας Τριάδος. Πρὶν τό πέρασ τῆς ἀκολουθίας, ὁ Γεν. Γραμματέας τοῦ Συλλόγου, κ. Κυριακίδης Χαράλαμπος, ἐκφώνησε ὁμιλία γιά τό ἱστορικό τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνας καθώς καί τήν ἰδιαίτερη σημασία τῆς, ἐνῶ εὐχαρίστησε θερμά τό Σεβασμιώτατο ποιμενάρχη μας γιά τή συμβολή τοῦ στή μεταφορά τῆς εἰκόνας, τόν Μητροπολίτη Πέλλης, Ἐδέσσης καί Ἀλωπίας, κ. Ἰωήλ πού ἔδωσε τήν ἐγκρίση γιά αὐτό τό γεγονός, καθώς καί ὄλους ὄσοι συνεισέφεραν ὕλικά καί ἠθικά. Στήν ἀντιφώνησή τοῦ, ὁ Σεβασμιώτατος σημείωσε μέσα ἀπό τήν ἐμπνευσμένη ὁμιλία τοῦ τή σημασία τοῦ τριπρόσωπου τῆς Ἀγίας Τριάδος, ἀλλά καί τή σχέση τῆς Ὀρθοδοξίας μέ τόν ἑλληνικό πολιτισμό. Ἡ Ἱερά Εἰκόνα παρέμεινε στό Ναό ἕως τήν Κυριακή 7/6.

ΑΦΙΕΡΩΜΕΝΗ ΣΤΗ ΘΑΛΑΣΣΑ Η ΓΙΟΡΤΗ ΛΗΞΗΣ ΤΩΝ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΩΝ ΜΑΣ ΣΧΟΛΕΙΩΝ

Ἡ μεγάλη γιορτή λήξης τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων τῆς Ίερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος πραγματοποιήθηκε, μέ μεγάλη ἐπιτυχία, τήν Κυριακή 10/5 στό Ἀνοικτό Δημοτικό Θέατρο Ν. Ίωνίας. Ἐνώπιον τοῦ Σεβ. Ποιμενάρχου μας κ. Ἰγνατίου, πολλῶν Κληρικῶν καί πλήθους γονέων καί παιδιῶν, οἱ νέοι τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας παρουσίασαν ἕνα ὑπέροχο μουσικοχορευτικό καί θεατρικό πρόγραμμα, ἀφιερωμένο στή θάλασσα, μέ γενικό τίτλο «θάλασσα κι ἄλμυρο νερό». Τήν εὐθύνη τῆς ἐκδήλωσης εἶχε τό Γραφεῖο Νεότητος τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας. Ὑπό τὰ θερμά χειροκροτήματα τῶν θεατῶν, τὰ μέλη τῶν κατηχητικῶν συντροφιά τῶν ἐνοριῶν Ἀγίου Νικολάου, Ἀναλήψεως καί Ἀγίου Δημητρίου Βόλου παρουσίασαν θεατρικά δρώμενα. Ἡ Παιδική καί Νεανική Χορωδία τῆς Ίερᾶς Μητροπόλεως ἀπέδωσε τραγουδία ἀφιερωμένα στή θάλασσα, ἐνῶ παραδοσιακά καί χορευτικά συγκροτήματα τῶν ἐνοριῶν Ἀγίου Σπυρίδωνος, Μεταμορφώσεως, Εὐαγγελιστρίας, Ἀγίας Αἰκατερίνης Βόλου, Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Σέσκλου, Τιμίου Προδρόμου Ἀνακασιᾶς καί Γεννήσεως τῆς Θεοτόκου Φυτόκου, χόρευαν παραδοσιακούς νησιώτικους χορούς. Τήν ἐκδήλωση ἔκλεισε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Ἰγνάτιος, ὁ ὁποῖος τόνισε ὅτι «ὄχι πολλά χρόνια πρὶν, κάποιιοι διακήρυτταν ὅτι τὰ κατηχητικά τελείωσαν, ἔκλεισαν τόν ἱστορικό τους βίο. Ὅμως ἀποδεικνύεται διαρκῶς ὅτι ζοῦν καί θά ζοῦν, γιατί εἶναι ἔργο τῆς Ἐκκλησίας καί ἀξίζουν συγχαρητήρια σέ ὄσους ἐργάζονται ὄσκα καί τὰ κρατοῦν ζωντανά». Ὁ Σεβασμιώτατος συνεχάρη καί εὐχαρίστησε τίς οἰκογένειες πού ἐμπιστεύονται τὰ παιδιά τους στά χέρια τῆς Ἐκκλησίας καί ἐπεσήμανε ὅτι «χάρη σ' αὐτή, τήν Χριστιανική οἰκογένεια, τήν ὁποία ἡ Ἐκκλησία μας στηρίζει μέ ποικίλες δράσεις, ἡ κοινωνία μας ἀντέχει τόσα χρόνια στήν κρίση, γιατί κρατᾶ τή συνοχή, προσφέρει κουράγιο καί ἀσφάλεια, σκορπάει ἐλπίδα...». Ὁ κ. Ἰγνάτιος τόνισε ὅτι τό κατηχητικό ἔργο τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας συνεχίζεται καί τό καλοκαίρι στίς κατασκηνώσεις τοῦ Ἀγίου Λαυρεντίου, πού εἶναι ἔτοιμες νά ὑποδεχθοῦν καί φέτος ἑκατοντάδες παιδιά καί νά τοὺς προσφέρουν ἀξέχαστες ἡμέρες πραγματικῆς καί οὐσιαστικῆς χαρᾶς, σέ ἕνα τόπο μοναδικοῦ φυσικοῦ κάλλους.

ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΜΑΣ ΜΕ ΤΟ Δ.Σ. ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΩΝ, ΒΙΟΤΕΧΝΩΝ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΩΝ

Ἀντιπροσωπεία τοῦ νέου Δ/Σ τῆς Ὀμοσπονδίας Ἐπαγγελματιῶν, Βιοτεχνῶν καί Ἐμπόρων Ν. Μαγνησίας, μέ επικεφαλῆς τόν Πρόεδρο κ. Τρύφωνα Πλαστάρα, δέχθηκε (5/5) στό γραφεῖο του ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνατίος. Ἡ ἀντιπροσωπεία ἐξέφρασε τήν ἀμέριστη στήριξη τῆς Ὀμοσπονδίας στίς δράσεις καί πρωτοβουλίες τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας γιά τήν ἀντιμετώπιση τῆς ἀνθρωπιστικῆς κρίσης, καθώς καί τήν συμπαράστασή της στίς προσπάθειές της γιά τήν οικονομική ἀνάπτυξη τῆς Μαγνησίας, μέ

τήν προσέλκυση μεγάλων ἐπενδύσεων. Ὁ Πρόεδρος καί τά μέλη τῆς ἀντιπροσωπείας ἐξέθεσαν στόν κ. Ἰγνατίο τήν πρωτοβουλία τους γιά τή δημιουργία τοῦ Κινήματος Πολιτῶν γιά τήν ὑποστήριξη καί προώθηση τῶν Ἑλληνικῶν προϊόντων ἀπό τούς καταναλωτές καί τοῦ ζήτησαν νά τεθεῖ επικεφαλῆς τῆς καμπάνιας, πού ἀποσκοπεῖ στήν οικονομική ἀναθέρμανση σέ ὅλους τούς τομεῖς τῆς ἐμπορικῆς δραστηριότητας. Ἀπό τήν πλευρά του ὁ Σεβασμιώτατος εὐχίθηκε καλή ἐπιτυχία στό ἔργο τοῦ νέου Δ/Σ καί ὑποσχέθηκε τήν ὀλοθυμη βοήθεια τῆς Τοπικῆς Ἐκκλησίας σέ δράσεις καί πρωτοβουλίες τῆς Ο.Ε.Β.Ε.Μ.

ΓΙΟΡΤΗ ΛΗΞΗΣ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ ΣΤΟΝ ΑΛΜΥΡΟ

Μέ ἐπιτυχία πραγματοποιήθηκε ἡ Γιορτή Λήξης τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων τῶν Ἀρχιερατικῶν Περιφερειῶν Ἀλμυροῦ καί Ν. Ἀγχιάλου (2/5). Ἡ ἡμέρα ξεκίνησε μέ τέλεση ὑποδειγματικῆς Θείας Λειτουργίας στόν Ἱ.Ν. Ἀγίου Νικολάου Ἀλμυροῦ, ἱεουργοῦντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Ἰγνατίου. Ἀκολούθησε ἡ γιορτή στόν προαύλιο

χώρο τοῦ Ναοῦ. Ἡ ἐκδήλωση ἀνοίξε μέ τραγούδια ἀπό ὅλα τά παιδιά, πού εἶχαν ὡς θέμα τή θάλασσα, τήν πίστη μας, ἀλλά καί τήν πατρίδα μας. Τό ἀξίειπαινο εἶναι ἡ συμμετοχή τῶν παιδιῶν τοῦ κατηχητικοῦ σχολείου ἀπό τήν 111 Π.Μ., τά ὁποῖα μέ τά μουσικά τους ὄργανα συνόδευσαν τίς φωνές τῶν παιδιῶν. Στή συνέχεια, τό χορευτικό συγκρότημα τοῦ Πολιτιστικοῦ Συλλόγου Ν. Ἀγχιάλου, ὑπό τήν ἐπίβλεψη τοῦ δασκάλου κ. Τριαντάφυλλου Γκογκινοῦδη, παρουσίασε μέ καμάρι χορούς νησιώτικους ἀλλά καί ἀπό τήν Ἀνατολική Ρωμυλία. Τήν ἐκδήλωση ἐκλείσει ὁ Σεβ. Μητροπολίτης κ. Ἰγνατίος, ὁ ὁποῖος ἐξῆρε τό ἔργο πού ἐπιτελεῖται στά κατηχητικά σχολεῖα, τό μόχθο, ἀλλά καί τό ζῆλο πού ἐπιδεικνύουν οἱ κατηχητές, συμμετέχοντας μάλιστα καί σέ εἰδικά σεμινάρια μέ σκοπό τήν ἀριότερη προσφορά τους. Εὐχαρίστησε τούς συντελεστές τῆς ἡμέρας, τά παιδιά πού ἦταν καί οἱ πρωταγωνιστές, καί τούς γονεῖς τους πού τά ἐμπιστεύονται στό χέρι τῆς Ἐκκλησίας.

ΘΥΡΑΝΟΙΞΙΑ ΑΓΙΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΒΕΛΕΣΤΙΝΟΥ

Μέ τήν δέουσα λαμπρότητα πραγματοποιήθηκαν (30/4), ἀπό τόν Σεβ. Μητροπολίτη Δημητριάδος κ. Ἰγνατίο, τά Θυρανοίξια τοῦ νεόδμητου Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Ἀθανασίου Βελεστίνου, παρουσία πλειάδος κληρικῶν, τοῦ Δημάρχου Ρήγα Φεραίου κ. Δημητρίου Νασίκα καί πλήθους λαοῦ. Κατά τή διάρκεια τῆς Ἱερᾶς Ἀκολουθίας τῶν Θυρανοίξινων, ὁ π. Θεοφάνης Μανούρας, προϊστάμενος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ, ἔκανε μία ἀναδρομή στό ἱστορικό τῆς ἀνεγέρσεως καί στίς δυσκολίες πού προέκυψαν πρό καί κατά τήν ἀνεγερση τοῦ Ναοῦ, ἐνῶ εὐχαρίστησε καί τούς πρωτεργάτες τοῦ ἔργου. Στή συνέχεια τόν λόγο πήρε ὁ Σεβασμιώτατος, ὁ ὁποῖος εὐχαρίστησε τόν π. Θεοφάνη καί τούς συνεργάτες του, γιά τούς κόπους καί τούς ἀγῶνες τους, ἐνῶ τόνισε ὅτι ἡ Ἐκκλησία ἀποτελεῖ τό κέντρο τῆς ζωῆς τῶν Χριστιανῶν, καθώς ὅλα τά γεγονότα τῆς ζωῆς μας πρέπει νά λαμβάνουν χώρα μέσα σ' αὐτή καί κάτω ἀπό τήν σκέψη καί τήν εὐλογία τοῦ Θεοῦ. Εὐχαρίστησε, ἐπίσης, καί τό Ἴδρυμα «Δελνηεώργη» γιά τήν προσφορά 15.000 εὐρώ γιά τήν ἀνεγερση τοῦ Ναοῦ.

ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ ΓΛΥΠΤΙΚΗΣ ΓΙΑ ΤΗ ΣΧΟΛΗ ΑΓΙΟΓΡΑΦΙΑΣ «ΔΙΑ ΧΕΙΡΟΣ»

Τριήμερο σεμινάριο γλυπτικῆς πραγματοποιήθηκε γιά τούς σπουδαστές τῆς Σχολῆς Ἀγιογραφίας «Διά χειρός» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως μας (27-29/4). Τό σεμινάριο ὁργανώθηκε στό Πολιτιστικό Κέντρο Νέας Ἰωνίας ἀπό τήν ἐθελόντρια συνεργάτιδα τῆς Σχολῆς, ζωγράφου καί Διευθύντρια τοῦ Πολιτιστικοῦ Κέντρου κ. Ἐλενα Νικηφόρου. Κατά τή διάρκεια τοῦ σεμιναρίου, ὁ ἐξαιρετικά ταλαντοῦχος καλλιτέχνης καί διδάσκαλος κ. Κωνσταντῖνος Παπαγεωργίου ἔδωσε στούς συμμετέχοντες πρακτικά στοιχεῖα τῆς ὡραίας τέχνης τῆς γλυπτικῆς. Τούς δίδαξε πῶς γίνονται οἱ μετρήσεις, πῶς σπίνεται καί πῶς πλάθεται ἕνα γλυπτό μέ θέμα τό ἀνθρώπινο σῶμα. Στό σεμινάριο ἡ διδασκαλία ἔγινε καθ' ὁμάδας καί ἀπέδωσε πολύ ὄμορφους καρπούς.

ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ
ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ

Ἔτος 340 • Ἀρ. Φύλλου 409-410 • Μάιος-Ἰούνιος 2015

Ἐκδότης: Μητροπολίτης Δημητριάδος Ἰγνατίος
Διευθυντής: Ἀρχιμανδρίτης Ἐπιφάνιος Οικονόμου

Φιλολογική ἐπιμέλεια: Χρῖστος Δ. Ξενάκης
Υπεύθυνος κυκλοφορίας: Ἀρχιμανδρίτης Μάξιμος Παπαϊωάννου

Μηχανογράφηση: Βασιλική Ἀντανάκη
Εκτύπωση & Βιβλιοδεσία: ΠΑΛΛΜΟΣ

Ἰδιοκτησία: Ἱερά Μητρόπολις Δημητριάδος
Διεύθυνση: Τ.Θ. 1308 • 38001 Βόλος
Τηλέφωνα: 24210 93500 • Fax: 24210 67903
Internet: www.imd.gr
E-mail: press@imd.gr

Ἀρχιεπισκόπου Χριστοδοῦλου, Ἀρθρογραφία Β΄

Μόλις κυκλοφορήθηκε, ἀπό τήν Ἱερά Μητρόπολη Δημητριάδος καί τίς ἐκδόσεις «Ἀκρίτας», ὁ Ε΄ τόμος «Ἔργα - Ἀρθρογραφία Β΄» τοῦ ἀοιδίμου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν & πάσης Ἑλλάδος, τοῦ ἀπό Δημητριάδος Χριστοδοῦλου, μέ ἔρευνα, συλλογή καί ἐπιμέλεια τοῦ πολυτάλαντου πνευματικοῦ του τέκνου Ἀρχιμ. Ἐπιφανίου Οἰκονόμου, Ἱεροκέρυκος. Προλογίζει τόν τόμο ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Κερκύρας, συμπατριώτης μας κ. Νεκτάριος, ἀναφέροντας εὐστοχα μεταξύ ἄλλων: «... Ὁ λόγος τοῦ μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου ὑπῆρξε φωτισμένος, μοναδικός σέ διαύγεια καί φλόγα καρδιάς. Αὐθεντικά ὀρθόδοξος. Ἀκέραιος καί ἀκαινοτόμητος. Ὅμως, μέ κατανόηση, ἀγάπη καί συμπάθεια, πού ὀδηγοῦσε σέ διάλογο, διότι ἐκ χαρακτῆρος καί ἐκ τῆς προσωπικότητάς του ἤθελε νά συζητᾷ. Τολμοῦσε ἀκόμη καί μέ τούς ἀρνητές νά καταθέτει τή μαρτυρία τῆς πίστεως, χωρίς νά γίνεται δογματικός καί φανατικός».

Στό ἴδιο μῆκος κύματος κινεῖται καί ἡ Εἰσαγωγή, «Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Χριστοδούλος, πνευματικός πατέρας καί ποιμενάρχης», τοῦ δημοσιογράφου Γιώργου Ν. Παπαθανασόπουλου, γράφοντας: «... Ἀπό νεαρὸς κληρικός ὁ Ἀρχιεπίσκοπος διέθετε σέ ἐξαιρετικό βαθμό, τό προτέρημα τῆς ἐπικοινωνίας καί διακατεχόταν ἀπό τή ζωηρή ἐπιθυμία νά διαλέγεται μέ τούς συνανθρώπους του... Διακήρυττε παντοῦ καί πάντοτε ὅτι ἡ Ἐκκλησία ἀγκαλιάζει καί ἀγιάζει ὅλους, χωρίς νά ἐξετάζει ταυτότητες...».

Ἐπεται «Εἰσαγωγικό Σημεῖωμα» τοῦ Ἐπιμελητοῦ τῆς Ἐκδόσεως Ἀρχιμ. Ἐπιφανίου Οἰκονόμου, ὁ ὁποῖος γράφει, σὺν τοῖς ἄλλοις: «... Ὁ Μακαριστός Ἀρχιεπίσκοπος ἦταν ἐραστής τοῦ γραπτοῦ λόγου, τόν ὁποῖο χειρίζοταν ἄριστα. Ἡ συγγραφή ἦταν ἔργο ζωῆς γι' αὐτόν. Τήν ὑπηρετήσε ἀπό τὰ διακονικά του ἀκόμα χρόνια, μέχρι τό τέλος τοῦ βίου του, σ' ὅλες τίς μορφές τῆς: Βιβλία πνευματικοῦ περιεχομένου, ἐπιστημονικές μελέτες, ἐγκύκλια κείμενα, γραπτές ὁμιλίες, ἐπιστολές, γραπτὰ κηρύγματα, ἄρθρα στὸν ἐκκλησιαστικό καί κοσμικό Τύπο...».

Ὁ Τόμος περιλαμβάνει τό 2ο μέρος τῆς πολυετοῦς ἀρθρογραφίας τοῦ Μακαριστοῦ Χριστοδοῦλου, μίας πεντηκονταετίας ἀπὸ τό 1964 μέχρι τό τέλος τῆς ζωῆς του, μέ 188 κείμενα δημοσιευθέντα στὸν ἐκκλησιαστικό καί κοσμικό Τύπο, διαρθρωμένα εὐμέθοδα, μέ ἀκριβῆ χρονολογική σειρά, σέ ἐπτά ξεχωριστές ἐνόπιες, ἀφορῶσες ἔξι διαφορετικά ἔντυπα καί σπὴν 7η καταχωρίζονται ἄρθρα διάφορα. Εἰδικότερα:

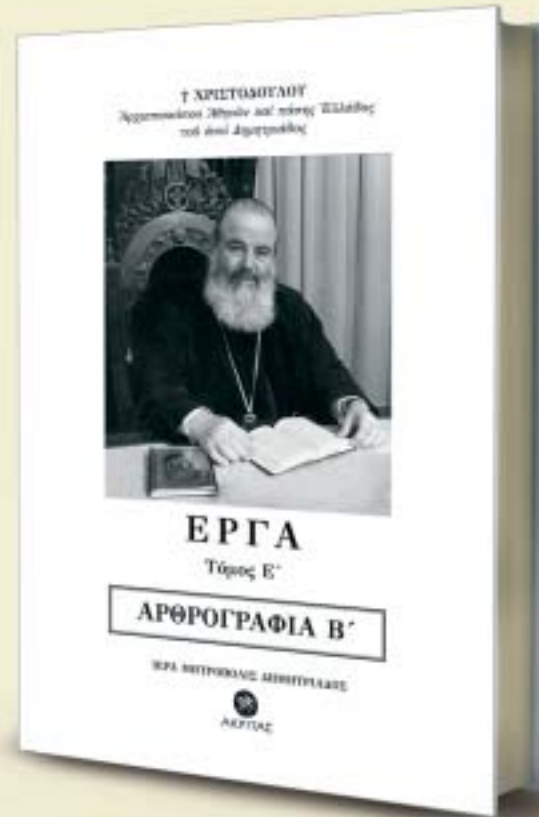
Α΄ Ἐνότητα: «Ὁρθόδοξος Ἐπιστάσις», περιοδικό τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Κίτρους, Κατερίνης καί Πλαταμῶνος, ἔργο τοῦ διαπρεποῦς ἀειμνήστου Μητροπολίτου Βαρνάβα. Περιλαμβάνονται δεκαεπτὰ κείμενα χρονολογούμενα ἀπὸ τό 1964 ἕως τό 1974. Ἄρθρα τῆς νεότητάς, τὰ πρῶτα συγγραφικά ἐγχειρήματα τοῦ Χριστοδοῦλου, ὡς Διακόνου ἀρχικά καί Ἀρχιμανδρίτου ἀργότερα.

Β΄ Ἐνότητα: «Ἐφημέριος», ἱστορικό περιοδικό τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθέν τό 1952 ἀπὸ τόν Ἀρχιεπίσκοπο Σπυρίδωνα Βλάχο, πρὸς πνευματικὴ οἰκοδομὴ καί ἱερατικὴ κατάρτιση τῶν κληρικῶν. Στὶς σελίδες αὐτοῦ ἔχουν δημοσιευθεῖ δεκατέσσερα κείμενα ἀναφερόμενα σέ θέματα πού ταλαιπώρησαν τήν ἐκκλησιαστικὴν ζωὴ καί τάραξαν τήν κοινωνία τῆς δεκαετίας τοῦ '80.

Γ΄ Ἐνότητα: Περιοδικό «Πειραιϊκὴ Ἐκκλησία», τῆς Ἱ.Μ. Πειραιῶς. Ἰδρύθηκε τό 1990 ἀπὸ τόν τότε Μητροπολίτη Πειραιῶς Καλλίνικο, γέροντα τοῦ Χριστοδοῦλου, τοῦ ὁποῖου δημοσιεύονται εἴκοσι ἄρθρα, πού συνέγραψε, ὡς Μητροπολίτης Δημητριάδος, ἀπὸ τό 1990 ἕως 1997 καί ἀποστάζουν τή σοφὴ ἐμπειρία του σέ ἐκκλησιαστικά κι ἄλλα θέματα.

Δ΄ Ἐνότητα: Ἐφημερίδα «Ἐκκλησιαστικὴ Ἀλήθεια», ὄργανο τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, πού ἴδρυσε τό 1976 ὁ τότε Διευθυντὴς τῆς Μητροπολίτης Ρωγῶν, μετέπειτα Πειραιῶς Καλλίνικος. Στὶς στήλες τῆς καταχωρίστηκαν δεκατέσσερα περισπούδαστα κείμενα τοῦ Χριστοδοῦλου, ὡς Μητροπολίτου Δημητριάδος.

Ε΄ Ἐνότητα: Ἐφημερίδα «Ἐλεύθερος Τύπος», ὅπου ὁ μακαριστὸς Χριστοδούλος, ἀπὸ τό 1986 ἕως τό 1991 δημοσίευσε 113 ἄρθρα μέ σαφῆ, τολμηρὸ, ἀσυμβίβαστο ἐκκλησιαστικὸν λόγο, ἀναφερόμενα σέ καίρια τῶν

χρόνων ἐκείνων θέματα τῆς πατρίδας μας. Πολλά εἶναι προφητικά καί ἐπίκαιρα σήμερα.

ΣΤ΄ «Διάφορα». Σπὴν ἐνόπιε αὐτὴ ἐμπεριέχονται 10 κείμενα δημοσιευθέντα ἀπὸ τό 1994 ἕως 2005 σέ διάφορα ἔντυπα.

Τί νά πρωτοπεῖ κανεὶς γι' αὐτὴ τῶν μεγάλων διαστάσεων χαρισματικὴ μορφή τοῦ ἀλψμόνητου Χριστοδοῦλου μας, ὁ ὁποῖος μᾶς λείπει ὀδυνηρὰ στοὺς αὐχμηροὺς καιροὺς πού βιώνουμε. Ὅλα τὰ κείμενα - ἄρθρα, πού ἀποθησαυρίζονται στὸν Ε΄ τόμο τῶν ἔργων του εἶναι Ἁγιοπνευματικὴν, σωστικὰ καίριου περιεχομένου, διατυπωμένα μέ νεοελληνικὸ γλαφυρὸ, λαγαρὸ, πειστικὸ, νηφάλιο, τολμηρὸ, καρδιακὸ, ὀρθόδοξο, ἐκκλησιαστικὸν λόγο, γεννῶντα στὸν ἀναγνώστη θετικὸν προβληματισμό. Ἄς εἶναι ἀναπαυμένος «ἐν χώρα Ζώντων» καί ἄς πρεσβεύει στοῦ Θεοῦ γιὰ τό Γένος μας.

Ὁ τόμος ἐπιστέφεται μέ Εὐρετήριο Ἀγιογραφικῶν, Κυρίων Ὀνομάτων, Αὐτοκέφαλων Ἐκκλησιῶν, Ἱ. Μητροπόλεων, Ἱ. Ναῶν, Μονῶν, τοπωνυμίων καί ἐννοιῶν.

Ἀρμόζουν θερμὰ συγχαρητήρια σπὴν Ἱ. Μητρόπολη Δημητριάδος καί στὸν σεπτὸ μας Ποιμενάρχη κ. Ἱγνάτιο πού ἀνέλαβε καί συνεχίζει, σέ δύσκολους οικονομικοὺς καιροὺς, τήν ἐκδοσὴ τῶν «Ἀπάντων» τοῦ ἀοιδίμου Προκατόχου του, τοῦ ἀπὸ Δημητριάδος Χριστοδοῦλου. Ἰδιαιτέρα συγχαρητήρια πρέπουν στὸν ἀκαταπόνητο ἐργάτη τοῦ Θεοῦ Ἀρχιμ. Ἐπιφάνιο Οἰκονόμο, Ἱεροκέρυκα τῆς Ἱ. Μ. Δημητριάδος, ὁ ὁποῖος μέ ἀλογάριαστο μόχθο, ἀνύσταχτο ἐράσμιον ἐνδιαφέρον καί ἐπιμονὴν ἀνεδίφησε Ἀρχεῖα Τύπου καί ὡς ὀτρυντὴ μέλισσα ἐντόπισε καί συνέλεξε τὰ περισπούδαστα κείμενα τοῦ πνευματικοῦ του πατέρα καί τὰ ταξινομήσε μέ προσοχὴ, κατὰ ἔντυπο καί χρονολογία δημοσιεύσεώς τους. Τοῦ εὐχομαι ὀλόψυχα νά ἔχει ὑγεία κατ' ἄμφω καί τό φωτισμό τοῦ ἀνεσπέρου Φωτός τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου μας πρὸς συνέχιση αὐτοῦ τοῦ θεοτερποῦς ἔργου. ●

Γιάννη Πατρίκου, τ. Λυκειάρχου